Nr. 189. Niedziela, 20. Sierpnia 1905. Rok 95.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5. po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **12.** — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1. stycznia do końca czerwca lub od 1. lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi **1** K. **50** h., drudzy **60** h. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po **14** hal., kilkorazowe po **12** hal. od miejsca i wiersza miarą petitową, **ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.**

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. i w biurze Ludwika Plohna ulica Karola Ludwika l. 9;** we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 16 sierpnia b. r., w zastosowaniu ustawy zasadniczej o reprezentacyi Państwa z dnia 21 grudnia 1867, powołać najmiłościwiej na dożywotnich członków Izby panów Rady państwa: gr. kat. biskupa w Przemyślu, ks. Konstantego Czechowicza; tajnego radcę, pozasłużbowego Ministra, Hugona barona Glanza; tajnego radcę, szefa sekcyjnego i kierownika Ministerstwa sprawiedliwości, dr. Franciszka Kleina; tajnego radcę, pozasłużbowego Ministra, Aloizego bar. Spens-Boodena: posła na Sejm krajowy, właściciela dóbr, Stanisława hr. Stadnickiego; tajnego radcę, pozasłużbowego Ministra, dr. Henryka Witteka i tajnego radcę, posła do Rady państwa i na Sejm krajowy, właściciela dóbr, Antoniego hr. Wodzickiego.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 sierpnia b. r. zezwolić najmiłościwiej, by posiadającemu tytuł i charakter radcy Dworu, starszemu radcy budownictwa w państwowej służbie budowniczej w Galicyi, Maciejowi Moraczewskiemu, przy sposobności przeniesienia go na jego własną prośbę w stały stan spoczynku, wyrażono za jego długoletnią, wierną i wydatną działalność, Najwyższe uznanie.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 18 sierpnia b. r. do l. 120.351 z wykazem panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawionym na podstawie sprawozdań c. k. starostw, przedłożonych od 10 do 17 sierpnia 1905, — zamieszczone jest w „dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 19 sierpnia.

Anglia i Niemcy.

Teorye socyologiczne, które szukają dla życia ludów analogij w świecie roślinnym, mogły tym razem znaleźć za sobą pewne zewnętrzne argumenta w rozwoju stosunków między Anglią a Niemcami. Jak w państwie roślin znany jest objaw rozdzielania się i oddalania się od siebie roślin nawzajem dla siebie szkodliwych, tak i pogłębiający się od szeregu lat rozdział między tymi dwoma narodami jest niewątpliwie następstwem głęboko wszczepionego u obu poczucia szkodliwości jednego dla drugiego.

Jeżeli w tym antagonizmie, tak już dzisiaj jaskrawym, Anglia jest formalnie stroną zaczepną, to przecież nie można zapominać o tem, że faktycznie Niemcy stoją tu na stanowisku zaczepnem, Anglia zaś musi się bronić. Teren walki dotychczasowy jest podobnie, jak jej źródło, nie ściśle polityczny, lecz handlowy i ekonomiczny. Ale już dawno minął czas, gdy tylko kupcy i przemysłowcy angielscy mieli Niemcom za złe olbrzymi wzrost ich floty handlowej, rozpowszechnienie na targach światowych marki *made in Germany*, wreszcie zdobywanie siłą albo dyplomacyą zamorskich rynków zbytu, uważanych do niedawna za monopol flagi angielskiej.

Za kupcem angielskim stoją obecnie parlament w Westminsterze, rząd angielski i dyplomacya W. Brytanii. Od kilku dni zaś stało się jasne, że stoi za nim także król Edward VII. Politycy wszystkich rang i dostojeństw od króla do przygodnego mowcy na przedmieściu Londynu występują otwarcie z zachowaniem stopniowań i odcieni, zawisłych od ich pozycyi socyalnej — przeciw dalszemu rozwojowi potęgi Niemiec. Wszyscy dowodzą przed narodem angielskim, że wielkość Anglii i dobrobyt jej obywateli zagrożone są z jednej tylko strony, ze strony Berlina.

Naród dał się nietylko przekonać tym rozumowaniom, ale podjął je sam, na własny rachunek z zapałem, nie licząc się już ani z dystynkcyą, ani z miarą. Anglicy zaczynają głośno i otwarcie niecierpieć Niemców. Odmawiają im prawa do zagarniania coraz to nowych terytoryów w obręb wpływów niemieckich i nie kryją się z tem, że ideałem angielskiego patryoty nie jest już jak dziesięć lat temu, *splendid isolation* Anglii, ale także odosobnienie Niemiec, które ze świetnością nic wspólnego nie miałoby. Nie dojście do skutku spotkania się króla Edwarda z Wilhelmem II. tłómaczy sobie cała opinia angielska, jako królewską aprobatę swoich wobec Niemiec uczuć.

Coraz mniej jest widoków, żeby ten antagonizm rozszedł się bez stanowczego rozstrzygnięcia drażliwości między obu narodami. Coraz więcej mnoży się zapowiedzi, że do takiego rozstrzygnięcia dąży dyplomacya angielska, że nie zdoła go zażegnać — choćby ze względów zrozumiałej ambicyi — polityka niemiecka.

Prasa o Urodzinach Najj. Pana.

Z powodzi hołdów, które w 75-tą rocznicę Urodzin Najj. Pana przesunęły się przez prasę, wyjmujemy kilka najcharakterystyczniejszych.

Wiener Abendpost pisze: „Z radosnem wzruszeniem wielbią obywatele Państwa łaskę Najwyższego, który ochrania gorąco ukochanego Władcę, który obdarzył Go siłą ducha i duszy, jakoteż czerstwością ciała, dozwalającą Najj. Panu dźwigać brzemię ciężkich obowiązków.

„Treść tego życia Monarszego, obfita w czyny i zdarzenia, uwieczniła się nietylko w księgach dziejów, lecz także w sercach wiernych ludów. Osłodą przejść i doświadczeń niechaj będzie Mu przekonanie, że jest przedmiotem czci i miłości ze strony ludów, które podziwiają swego Władcę jako wzór wytrwania i oddania się całą duszą obowiązkom. Dokąd tylko sięga berło Habsburgów, wszędzie doznaje Najj. Pan czci bezgranicznej jako Władca ściśle konstytucyjny, jako najgorliwszy Krzewiciel dobra ogólnego, jako prawdziwy Ojciec ludów, z którego dostojną Osobą łączą się wszystkie postępy dobrobytu i cywilizacyi w Państwie. Dla tego też oprócz uczuć dynastycznych odzywa się dziś czysto ludzka miłość i przywiązanie do Osoby Monarchy, a w całym świecie budzą one szacunek i żywo są odczuwane. Świat bowiem wie, że dostojny Władca Austro-Węgier — to jeden z głównych filarów pokoju, to Opiekun pracy kulturnej, szanowany zarówno przez władców, jak rządy i ludy. Ileż to razy w ostatnich latach mieliśmy dowody tej wielkiej powagi, jaką w dziedzinach polityki światowej zdobył sobie Najj. Pan, a dzięki Jemu posiadły Austro-Węgry“

Budapeszteński *Magyar Nemzet* zaznacza, że węgierski naród szczególną żywi wdzięczność dla Najj. Pana i że żaden z Habsburgów równej czci nie zaznawał na Węgrzech. Rządy Najj. Pana są dla Węgier rządami narodowej konstytucyi, tryumfem narodowych dążeń, odrodzeniem narodu, dojściem do materyalnej, duchowej i politycznej dojrzałości. Jeśli obecnie skutkiem niefortunnie narzuconej kwestyi przyszło do konfliktu, dowodzi to, że właśnie pod rządami Najj. Pana wola i energia narodu nabrała siły i że urosła odporność życia parlamentarnego na Węgrzech.

Z głosów zagranicznych zasługują na podniesienie zwłaszcza artykuły pism niemieckich, jak *Nordd. Allg. Ztg.* i *Post.*

W *Nordd. Allg. Ztg.* czytamy: „Jego Ces. Mość Cesarz i Król Franciszek Józef kończy d. 18 b. m. 75 lat życia. Najszersze warstwy ludności Niemiec łączą się ze swym monarchą w modłach o błogosławieństwo Boże. Oby spłynęło ono na Głowę dostojnego Władcy, przez lat bez mała sześćdziesiąt niestrudzenie, z całem zaparciem się dźwigającego brzemię Korony.

Naród niemiecki uwielbia mądrego Monarchę, który wespół z ś. p. Wilhelmem I. dał podwaliny tak serdecznym stosunkom pomiędzy Niemcami i Austro-Węgrami. Wierne przymierze i niezłomna przyjaźń łączą Cesarza i Króla Franciszka Józefa także z wnukiem pierwszego cesarza z rodu Hohenzollernów i w tej przyjaźni tkwi najpewniejsza rękojmia pokoju, który już ćwierć wieku przetrwał pomimo tylu niebezpieczeństw. Do głęboko odczutych życzeń, przyłączają Niemcy nadzieję, że Dostojnemu Władcy dane będzie długie jeszcze lata sprawować Rządy dla dobra ludów austro-węgierskich i ku prawdziwemu pożytkowi pokoju!“.

Wreszcie *Post* tak się wyraża: „Serdeczna radość rozbrzmiewa w dniu dzisiejszym na całem przestworzu habsburskich dzierżaw. Dostojny Solenizant dzisiejszy jest obok przeszło 80-letniego króla Danii najstarszym z Monarchów Europy. Cały świat cywilizowany przejęty jest czcią dla tej wzniosłej postaci dziejowej. Jeśli dzisiaj wraz z nami miliony z najgłębszym szacunkiem zasyłają życzenia Cesarzowi i Królowi Franciszkowi Józefowi, to głosem ich nie przemawia w tej chwili polityka. We Władcy Austro-Węgier czcimy i wielbimy ideał majestatu, rycerskości i ludzkiej dobroci, a zarazem hart, który w imię obowiązku pozwolił Mu przetrwać ciosy, od jakich niejeden zwykły śmiertelnik byłby runął“.

---

121)

NA POLU CHWAŁY.

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

z czasów króla Jana Sobieskiego

przez

Henryka Sienkiewicza.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

XXVI.

(Ciąg dalszy).

— Tak mu też rzekł Łukasz. „O! takiej matki synu — powiada — ktoż to całą watahę zbójów na nas najął? Katu (powiada) wartoby cię za to oddać, jeno że krócej będzie tak“!... To powiedziawszy, zaraz natarł — i począł się ścinać. Za trzeciem czy czwartem złożeniem, kiedy to nie zajedzie mu w bok głowy! Patrzym, aż ucho na ziemi. Podniósł je zaraz Mateusz i krzyczy: „Nie obcinaj drugiego, ostaw nam. To, (powiada) będzie dla Jacka, a tamto dla panny Sienińskiej“. Ale Marcyan upuścił szablę, bo go krew okrutnie zaczęła uchodzić — i omdlał. Leliśmy mu na łeb wodę, a w gębę wino, myśląc, że się ocknie i następnemu stanie, wszelako nie mogło to być! Ocknął ci się wprawdzie i powiedział tak: „Skoroście sami uczynili sprawiedliwość, to innej szukać wam niewolno“ — potem znów omdlał. Myśmy też poszli, żałując drugiego ucha. Łukasz powiada, że mógł go zabić, ale nie uczynił tego umyślnie, żeby się dla nas, a w końcu, i dla Jacka zostało.... I nie wiem, czy kto potrafił postąpić polityczniej, bo nie grzech to taką gadzinę zgnieść; ale widać — nie płaci teraz polityka, skoro za nią jeszcze cierpieć musimy.

— Prawda! słusznie mówi! wołali inni bracia.

— No! — rzekł ksiądz — jeśli tak, to co innego, ale zawsze niesmaczne to jest *donum.*

Bracia poczęli spoglądać na się ze zdziwieniem.

— Jakto niesmaczne? — zapytał Marek — dyć my nie do zjedzenia Jackowi to ucho przynieśli.

— Dziękuję wam z duszy, za waszą życzliwość, — odpowiedział Taczewski — gdyż tak mniemam, że nie przynieśliście tego i do schowania.

— Juści, że trochę pozieleniało: chybaby w dymie uwędzić!

— Niech je pachołek zaraz zagrzebie, — rzekł surowo ksiądz — bo zawdy chrześcijańskie to ucho.

— Lepsze my rzeczy w Kijowszczyźnie widzieli — mruknął Mateusz.

— Krzepecki niechybnie po to tu przyjechał, — rzekł Jacek — aby nowy jaki zamach na Anulkę uczynić!

— Z dworu królowej jejmości przecie jej nie porwie, — odpowiedział roztropny pan Serafin — ale nie myślę, żeby on po to tu przyjeżdżał. Napaść mu się nie udała, więc supponuje, że chciał się tylko przekonać, czy wiemy, że to on ją urządził, i czyśmy go już oskarżyli, czy nie. Stary Krzepecki może o imprezie synowskiej nie wiedział, ale może i wiedział, a jeżeli tak, to wielce obaj muszą być teraz niespokojni i wcale m to nie dziwno, że się Marcyan na zwiady tu wybrał.

Stanisław Cypryanowicz począł się śmiać.

— No — rzekł — ale że niema on szczęścia do Bukojemskich, to niema!

— Bóg z nim! — zawołał Taczewski — bo ja mu dziś gotów wszystko przebaczyć.

Więc Bukojemscy i Stanisław Cypryanowicz, którzy znali zawziętość młodego kawalera, spojrzeli na niego ze zdziwieniem, a on, jakoby w odpowiedzi im, dodał:

— Bo Anulka wraz będzie moja, a jutro rycerzem będę chrześcijańskim i wiary obrońcą, który serce powinien mieć wszelkich nienawiści i prywat próżne.

— To cię za to Bóg pobłogosławi! — zawołał ksiądz.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Nowi członkowie Izby panów.

Telegraf przyniósł wczoraj wiadomość o powołaniu do Izby panów nowego zastępu mężów, których promowały na to odznaczenie położone dla Państwa zasługi.

W długim ich szeregu jedno z miejsc pierwszych zajmuje władyka przemyski, ks. biskup Konstanty Czechowicz. Urodzony w roku 1847, wyświęcony w r. 1873, w roku 1887 zamianowany kanonikiem gr. kat. kapituły katedralnej w Przemyślu, w listopadzie 1893 mianowany grecko-katol. biskupem, pozostaje tam dotychczas. Ks. biskup Czechowicz od r. 1897 do 1901 sprawował godność Wicemarszałka Sejmu galicyjskiego. W roku 1899 został odznaczony orderem Żelaznej Korony II. kl. Ks. biskup Czechowicz, pisze *Gazeta Narodowa*, posiada wielki wpływ na duchownych swej dyecezyi i odznacza się w jej zarządzie wielką energią. Wysoko ceni pierwiastek władzy i posiada zmysł administracyjny. W Sejmie cieszy się wielkiem i powszechnem poważaniem.

Otaczany powszechnym szacunkiem przez obie narodowości naszego kraju, czytamy w *Czasie*, zawdzięcza go ksiądz biskup przemyski nietylko pracy i zasługom duszpasterskim, lecz także zasadom pokoju i sprawiedliwości, które głosi słowem i czynem, ku pożytkowi wspólnemu bratnich narodów.

Radca Dworu dr. Jan Gebauer, urodzony w r. 1838, uchodzi za jednego z najwybitniejszych profesorów filologii słowiańskiej. Przez dłuższy czas był nauczycielem szkół średnich; w roku 1881 habilitował się na Uniwersytecie w Pradze jako docent języka czeskiego. Po rozdziale praskiego Uniwersytetu na dwa: czeski i niemiecki, został mianowany zwyczajnym profesorem filologii słowiańskiej na czeskim Uniwersytecie i dyrektorem słowiańskiego seminaryum. Od roku 1890 jest członkiem zwyczajnym czeskiej Akademii Umiejętności w Pradze. Rozgłos zyskał prof. Gebauer przez swe prace naukowe na polu badań języka czeskiego i filologii słowiańskiej.

Dr. Franciszek Klein, urodzony w r. 1854. poświęcił się zrazu adwokaturze, poczem przeszedł do sądownictwa, a równocześnie habilitował się na wydziale prawniczym Uniwersytetu wiedeńskiego. W r. 1891 został profesorem nadzwyczajnym, w r. 1894 zwyczajnym, w r. 1895 szefem sekcyi w Ministerstwie sprawiedliwości. W r. 1897 nadał dr. Kleinowi Najj. Pan godność tajnego radcy. Dr. Klein brał żywy udział w kodyfikacyjnych pracach Ministerstwa; ogromne zasługi położył przez opracowanie i przeprowadzenie nowej procedury cywilnej. Od stycznia b. r. jest Kierownikiem Ministerstwa sprawiedliwości.

Stanisław hr. Stadnicki, z Krysowic, syn członka Izby panów i posła na Sejm krajowy ś. p. Edwarda hr. Stadnickiego i Ludgardy z hr. Mniszków, wnuk Jana Kantego hr. Stadnickiego, prezesa Stanów Królestwa Galicyi, tajnego radcy i ochmistrza Wielkiego koronnego i Tekli z hr. Stadnickich, urodził się w r. 1848. Po odbyciu studyów uniwersytetskich w Krakowie, objął wcześnie zarząd krysowickiego klucza w powiecie mościskim i przemyskim, znakomicie prowadząc gospodarstwo.

W r. 1883 wybrany prezesem rady powiatowej mościskiej, sprawuje ten urząd przez 23 lat z wielkim dla powiatu pożytkiem.

W r. 1899 wybrany członkiem komitetu galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, został w r. 1890 wiceprezesem, zastępując wspólnie z dr. Pilatem i Brykczyńskim księcia Adama Sapiehę podczas jego słabości.

Po wyborze ks. Adama Sapiehy na honorowego prezesa, wybrano hr. Stadnickiego prezesem Towarzystwa gospodarskiego.

Do Sejmu wszedł hr. Stadnicki w r. 1883 w miejsce ojca, hr. Edwarda, z mniejszych posiadłości powiatu mościskiego. Wstąpił tu do klubu centrum i został jego prezesem, później zaś, po utworzeniu klubu rolników powołany na jego prezesa, jest nim do dziś dnia.

Alojzy br. Spens-Booden, ur. w r. 1835, po ukończeniu studyów prawniczych w Czechach, wstąpił do służby sądowej. W r. 1872 mianowany radcą sąd. kraj. w Pradze, został w r. 1877 przydzielony do czeskiego wyższego sądu krajowego. Od r. 1884 do 1890 sprawował urząd przewodniczącego sądu wojennego w Eger. W tym roku powołany jako radca Dworu do Najw. Trybunału w Wiedniu, został w kilka miesięcy później szefem sekcyi w Ministerstwie sprawiedliwości. W r. 1893 został Namiestnikiem Moraw, a od dnia 19 stycznia 1900 r do 17 października 1902 r. dzierżył tekę Ministra sprawiedliwości w gabinecie dr. Koerbera.

Dr. Henryk Wittek, ur. w r. 1844, wstąpił w r. 1865 do służby w prokuratoryi państwa, a w r. 1868 jako adjunkt konceptowy powołany został do Ministerstwa handlu. Awansując szybko, już jako sekretarz ministeryalny objął w r. 1874 referat spraw ustawodawczych i komisyjnych w nowoutworzonej wówczas sekcyi kolejowej.

W r. 1875 mianowany został radcą sekcyjnym, w roku 1880 radcą ministeryalnym. w roku 1885 tytularnym, a w rok później rzeczywistych szefem sekcyjnym. W r. 1887 powołano dr. Witteka na stanowisko kierownika sekcyi kolejowej w Ministerstwie handlu. W r. 1891 otrzymał godność tajnego radcy.

Gdy d. 19 czerwca 1895 objął hr. Kielmansegg prowizorycznie kierownictwo gabinetu. dostało się dr. Wittekowi kierownictwo Ministerstwa handlu, na którem to stanowisku pozostał aż do objęcia gabinetu przez Kaz. hr. Badeniego (1 paźdz. 1895). D. 30 listopada 1897 wstąpił dr. Wittek jako Minister kolei do gabinetu br. Gautscha. Na tem stanowisko pozostał też w innych gabinetach aż do d. 1 maja 1905, kiedy przeniesiono go na własną prośbę w stan spoczynku. Od dnia 21 grudnia 1899 do 19 stycznia 1900 piastował dr. Wittek prowizorycznie prezydyum gabinetu.

Dr. Wittek odznaczony został w listopadzie 1871 krzyżem kawalerskim orderu Franciszka Józefa, w r. 1893 krzyżem komandorskim orderu św. Szczepana, w r. 1899 orderem Żelaznej Korony I. kl., a w r. 1902 wielką wstęgą orderu Leopolda.

Antoni hr. Wodzicki, syn Henryka hr. Wodzickiego i Teresy z ks. Sułkowskich, urodził się 2 września 1848 w Zakrzewiu. Wybrany w r. 1880 członkiem rady nadzorczej Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, w r. 1883 radcą miasta Krakowa i prezesem rady powiatowej chrzanowskiej, następnie zaś wiceprezesem Towarzystwa rolniczego krakowskiego i posłem do Sejmu, wszedł w r. 1891 do Rady państwa, w której pozostał do r. 1897, poczem wybrany został do niej ponownie w r. 1900.

Hr. Wodzicki należy w Sejmie do klubu reformy, jest wiceprezesem komisyi administracyjnej i członkiem komisyi sanitarnej; w pracach ich bierze żywy udział.

Rokowania pokojowe.

Kwestya Sachalinu i wynagrodzenia wojennego.

Z Portsmouth donoszą do *Biura Reutera:* Coraz pewniejszem staje się, że najlepszym sposobem doprowadzenia do ugody w sprawie dwóch głównych punktów spornych t. j. Sachalinu i wynagrodzenia wojennego, byłyby następujące warunki: Rossya oddałaby Japonii zwierzchnictwo nad Sachalinem, przyjmując jako pewnik, że Japonia przyzna równe prawa handlowe i rybołostwa poddanym obydwóch państw, nie założy na wyspie żadnej twierdzy i nie użyje wyspy do celów wojskowych. Japonia miałaby zrzec się wynagrodzenia wojennego, a w zamian za to otrzymałaby sumę pieniężną, jakaby wynikła z odstąpienia dzierżawy Portu Artura, Liaotunga i wschodnio-chińskiej kolei; zarazem otrzymałaby Japonia zwrot kosztów utrzymania 100.000 jeńców rossyjskich.

N. M. Nachrichten potwierdzają, na podstawie berlińskiego źródła urzędowego, że delegaci pokojowi w Portsmouth nie mogli w żaden sposób dojść do porozumienia w kwestyi zapłaty wynagrodzenia wojennego i odstąpienia wyspy Sachalinu.

Korespondentowi berlińskiego *Local-Anzeigera* zwierzył się sekretarz japońskiej misyi, radca legacyjny Sato z nadzieją, że pokój dojdzie do skutku. Zdaniem jego, różnice co do art. V. nie są tak zasadnicze, by mogły być uważane za niepokonaną przeszkodę.

Z obrad konferencyi.

Do *Biura Reutera* donoszą z Portsmouth: Prawie pewną jest rzeczą, że dotychczas nie zostały załatwione następujące artykuły: XI. (ograniczenie rossyjskiej władzy na morzu na Dalekim Wschodzie); artykuł XII. (udzielenie Japonii prawa rybołostwa na wybrzeżach Syberyi od Władywostoku do cieśniny Beringa).

Echo de Paris donosi, na podstawie informacyj, zasięgniętych przez swego korespondenta petersburskiego od pewnej wybitnej osobistości w otoczeniu cara, że car wczoraj wieczorem, po otrzymaniu depeszy z Ameryki, zawezwał natychmiast hr. Lambsdorfa na konferencyę do Peterhofu.

W dwie godziny potem, pomimo spóźnionej już pory nocnej, zjawili się także ministrowie: spraw wewnętrznych, wojny i skarbu. Minister wojny przyniósł ze sobą dwa obszerne telegramy od gen. Kazbeka i Leniewicza. Konferencya trwała dwie godziny.

Wedle informacyj *Berl. Tagblattu*, telegram Wittego wywarł na carze bardzo dobre wrażenie. Między innemi donosi w nim Witte, że zrobi wszystko, co jest tylko możliwem, aby jak najrychlej doprowadzić pokój do skutku. Osobno zwrócił się rzekomo Witte do ministra spraw zagranicznych, hr. Lambsdorfa z prośbą, aby wpłynął na prasę rossyjską w tym duchu, żeby zaprzestała swoich ataków na rzekomą jego powolność i uległość wobec żądań japońskich.

Korespondent petersburski *Matina* zarzuca Wittemu, że umyślnie przewleka on rokowania, aby następnie, po ich zerwaniu, zrzucić na Japończyków moralną odpowiedzialność za to, że pokój nie przyszedł do skutku. W ogóle, wedle tej wersyi, w pomyślny wynik rokowań nikt w rossyjskich kołach rozstrzygających nie wierzy, a w Peterhofie stronnictwo wojenne jest dziś potężniejsze, niż było kiedykolwiek. Wittego użyto jedynie w tym celu, aby zamanifestować wobec świata rzekomą skłonność Rossyi do zawarcia pokoju, ale o tem, aby pokój naprawdę nastąpił, od początku nie myślano nawet.

Podobno Japończycy domagają się koniecznie, aby im oddano te statki rossyjskie, które do tej pory brały udział w bitwach morskich, lecz zdołały się schronić do portów neutralnych. Japończycy utrzymują, że owe statki wpadłyby z pewnością w ich ręce, gdyby obce państwa nie były dały okrętom rossyjskim schronienia. Zdaje się przecież, że Japończycy stawiają to żądanie tylko dlatego, aby wywrzeć nacisk na Rossyę w sprawie wynagrodzenia wojennego i w sprawie odstąpienia Sachalinu.

Stanowisko rossyjskiej delegacyi.

Do *Biura Reutera* telegrafują z Portsmouth: Wszyscy rossyjscy pełnomocnicy pokojowi i delegaci na konferencyę pokojową zgromadzili się d. 17 b. m. o północy u ministra Wittego. Było to pierwsze od początku konferencyi zebranie, w którem wszyscy bez wyjątku zastępcy Rossyi wzięli udział. Ponieważ tymczasowe przedyskutowanie warunków pokojowych w istocie jest już ukończone, na wspomnianem zebraniu wypracowano prawdopodobnie sprawozdanie, które przesłano do Peterhofu carowi. Słychać, że zdania poszczególnych rossyjskich delegatów różnią się między sobą. Jedni przemawiali za odstąpieniem Sachalinu, inni za zapłaceniem wynagrodzenia wojennego na wypadek, gdyby kompromis przyszedł do skutku; nikt nie wyraził zdania, aby ustąpić w obu punktach. Jedynym powodem pessymizmu, który panuje w Portsmouth, jest fakt, że wczoraj rokowania nie postąpiły wcale.

Jeden z pełnomocników oświadczył, że artykuł X. o internowanych okrętach wojennych, tylko dlatego został odłożony, ponieważ obie strony wolały odłożyć go z uwagi na to, że główne sporne punkty nie zostały zgodnie załatwione.

Stanowisko prasy japońskiej

Prasa japońska wyraża znów jednogłośnie zdanie, pewnej delikatnej ironii nie pozbawione: Jeżeli Rossya nie ustąpi, to Japonia poczeka chętnie, póki Leniewicz nie odbierze z powrotem Sachalinu. — Jesteśmy gotowi do dalszej walki — pisze *Niszi Niszi Szimbun* — rozumiemy także, że układy w Portsmouth muszą być zerwane, skoro Rossya nie chce przyjąć naszych warunków. Żywimy jednak nadzieję, że dalszy przebieg konferencyi będzie dawał większą rękojmię pokoju od dotychczasowego. Sam bowiem fakt przedłużania obrad pozwala przypuszczać, że Rossyanie są skłonni do uznania naszych żądań.

Wogóle prasa japońska występuje coraz gwałtowniej przeciwko toczącym się w Portsmouth rokowaniom pokojowym. Pisma zapytują, co właściwie pozostałoby jeszcze z postawionych przez Japonię warunków pokojowych, gdyby odpaść miały te, które dotyczą Sachalinu i wynagrodzenia wojennego. Nawet pisma specyalnie handlowe, które dotąd domagały się zawarcia pokoju, teraz przemawiają raczej za dalszem prowadzeniem wojny, niż żeby Japonia miała ustąpić cokolwiek ze swych warunków, i tak z nadzwyczajną oględnością i umiarkowaniem ułożonych.

Głosy prasy angielskiej.

W Portsmouth, gdzie panowały w zeszłym tygodniu tropikalne upały, zapanowało obecnie takie zimno, że wyłoniło się pytanie, czy nie lepiej byłoby przenieść obrady konferencyi do Waszyngtonu. Korespondent *Daily Telegraph* sądzi, że reprezentanci Rossyi i Japonii nie uczynią tego, ponieważ zrodziłoby się stąd przypuszczenie o rychłym zawarciu pokoju, o czem na razie niema nawet mowy. Japonia obstaje bowiem przy swoich żądaniach, a opinia całego kraju nie pozwoli jej przedstawicielom zgodzić się na warunki, podawane przez Rossyę.

Ten sam korespondent, uchodzący za telefon Wittego, pisze dalej: Tak, jak człowiek sparaliżowany na ciele i umyśle jest już właściwie umarły, zanim śmierć nadejdzie, tak samo uważać należy rokowania pokojowe za niebyłe, zanim jeszcze rozjadą się strony pertraktujące ze sobą. Dotychczasowa dyskusya i układy są tylko czczą formą i nie dają żadnych nadziei pomyślnego załatwienia sprawy.

Wszystkie doniesienia prasy europejskiej, opierające się na źródłach rossyjskich — ciągnie korespondent dalej — donoszą z dziwną jednomyślnością o postanowieniu Rossyi prowadzenia w dalszym ciągu wojny, na wypadek, gdyby Japonia żądała dalej zwrotu kosztów wojennych i oddania Sachalinu.

Ponieważ tego samego zdania są Japończycy, domyśleć się więc łatwo, że obecne rokowania utorują dopiero drogę dalszym, które będą miały więcej szans powodzenia.

Central News donosi znów o wymianie depesz, pomiędzy rządem francuskim i angielskim. Idzie o to, aby w razie niemożności porozumienia, nie zerwano konferencyi, tylko ją odroczono. Przerwy użyją rządy wymienionych państw na przedstawienie zarówno Rossyi jak i Japonii konieczności zakończenia wojny, lub też na wywalczenie korzystniejszych warunków dla obu stron wojujących.

W Petersburgu panuje, wedle pism angielskich, zupełna obojętność wobec przebiegu rokowań pokojowych. *Times* donosi stamtąd, że Rossyanie cała pokładają ufność w rozumie politycznym Wittego. Ten mąż stanu wie aż nadto dobrze, czem jest dla Rossyi dalsze prowadzenie wojny.

Zawarcie pokoju nie zależy jednak niestety od samego Wittego, tylko od cara. A władca Rossyi zdaje się mieć zamknięte oczy na rzeczywisty stan sprawy i ulega — zdaje się — w dalszym ciągu podszeptom interesowanych doradców, którzy podsycają w nim upór i zaciętość.

Przegląd ogólny.

W sprawie reorganizacyi niemieckiego stronnictwa narodowego przyłącza się *Deutschn. Corr.* do głosów tych, którzy widząc w niem jedyną podporę narodowości niemieckiej w Austryi, pragną zjednoczenia wszystkich Niemców w jednej, silnej partyi, zdolnej zapewnić sobie przewagę w parlamencie. Utworzenie nowego odłamu stronnictwa narodowego byłoby dziełem zupełnie chybionem. Wywołałoby to tylko rozstrzelenie głosów, rozdwojenie sił...

Stronnictwo to w dotychczasowym składzie nie krępuje niczem członków, pozostawiając im co do spraw ekonomicznych i socyalnych zupełnie wolną rękę. Owa swoboda postępowania nie zawsze jest korzystną dla interesów stronnictwa. Dlatego wyłania się od czasu do czasu projekt reformy, który powinien raczej obejmować wewnętrzną organizacyę partyi niemiecko-narodowej, a nie tworzenie nowych stronnictw.

Byłoby wskazane — pisze *Deutschn. Corr.* — aby w celu zbliżenia się i porozumienia zwołano w tym czasie ogólny wiec niemiecki, w którym wzięliby udział nietylko posłowie niemieccy do Sejmu i parlamentu, lecz także wszyscy burmistrzowie miejscy i mężowie zaufania Niemców, zamieszkujących Monarchię. Na tym wiecu ustalonoby program pracy przedwyborczej do parlamentu, i zajętoby się równocześnie przeprowadzeniem potrzebnych zmian w łonie stronnictwa.

Nie jest tajemnicą, że pomiędzy dworem berlińskim a bawarskim panują od dawna naprężone stosunki. Odwołanie długoletniego ministra hr. Crailsheima, bardzo cenionego w Berlinie, pogorszyło znów sytuacyę. Obecne stosunki obu dworów ograniczono do niezbędnego minimum, chociaż w ostatnich czasach czynił dwór berliński starania, aby istniejący stan rzeczy naprawić lub polepszyć. Zawiązywane węzły rwą się jednak co chwila. O jednem z takich nieudałych usiłowań pisze półoficyalnie *Münchener Zeitung*, zdając sprawę z ostatniej bytności ks. Henryka pruskiego w Monachium.

Komitet, urządzający wyścigi samochodów w Bawaryi, zaprosił między innymi także i brata cesarza niemieckiego. Ks. Henryk przybył wprawdzie do Monachium, po dwóch godzinach odjechał jednak, odwołany podobno depeszą cesarza. Podobny wypadek zdarzył się również w zeszłym roku jednemu z bawarskich książąt. Za powód nagłego odjazdu ks. Henryka podają względy etykiety dworskiej, naruszonej przez to, że dwór bawarski nie pomyślał o oficyalnem powitaniu przybywającego na dworzec i o trudnościach, jakie wynikną z oddania protektoratu wyścigów ks. Ludwikowi Ferdynandowi, małżonkowi ks. Marii de la Paz, co zepchnęłoby naturalnie ks. Henryka na drugi plan.

Nie można więc tak bardzo dziwić się, że monarcha niemiecki, dbający o zachowanie pierwszorzędnego stanowiska swego rodu, odwołał telegraficznie brata z Monachium.

W Anglii śledzą z wielką uwagą przebieg układów pomiędzy Francyą a Niemcami w sprawie marokkańskiej. Prasa angielska podchwytuje zręcznie każdą okoliczność, która mogłaby pomyślną dziś sytuacyę zaognić lub pogorszyć, chcąc wywołać w ten sposób rozbicie układów. Londyński *Times* donosi n. p. z Tangeru, że tamtejszy poseł niemiecki zawiadomił poselstwo francuskie o dojściu do skutku pożyczki sułtana marokkańskiego, zaciągniętej w bankach niemieckich. Mimo ściśle prywatnego charakteru tej pożyczki, która nie ma nic wspólnego z polityką i nie może wpływać na ukształtowanie się przyszłych stosunków marokkańskich, *Times* uderza na alarm, utrzymując z całą stanowczością, że fakt ten jest złamaniem dotychczasowego porozumienia, przestrzega zarazem Francyę przed złą wolą rządu niemieckiego, który pragnie zgotować opinii publicznej francuskiej niejedną przykrą niespodziankę.

W zamkniętej wczoraj skupczynie serbskiej, przebieg obrad nie był zbyt pocieszający. Przy weryfikowaniu wyborów w poszczególnych okręgach przyszło do gorszących zajść w Izbie, które są świadectwem trwającego jeszcze ciągle rozstroju politycznego w królestwie serbskiem. Pamięć krwawych dni mści się teraz nieustannie, wywołując nawet wśród obrad ustawodawczych widma pomordowanych ofiar, które nie dają spokoju uczestnikom królobójstwa.

Zajście w skupczynie wywołane zostało obecnością b. sekretarza króla Aleksandra, Weljkovica i wywlekaniem wielu przykrych szczegółów z głośnego procesu o zdradę stanu.

Po kilkugodzinnych niepokojach przyszło nareszcie do porozumienia, a komisye weryfikacyjne mogły ukończyć swoje czynności, zatwierdzając wybory wszystkich członków.

Działalność pretendenta do tronu albańskiego ks. Ghiki, przebywającego obecnie w Bukareszcie, budzi u Porty żywe niezadowolenie. Rząd turecki żali się na jego agentów, siejących w Albanii niepokój. Obrawszy sobie siedlisko w Czarnogórze, wytężają oni wszystkie siły, aby zjednać sobie nietylko katolickich, lecz i mahometańskich mieszkańców dystryktu Djakowy, a starają się równocześnie o wzniecenie zamieszek na turecko-czarnogórskiej granicy. Porta będzie musiała przedsięwziąć środki ostrożności, wzmocniła już zresztą straż wojskową graniczną, wyraża jednak w swej nocie nadzieję, że rząd rumuński zechce wpłynąć na ks. Ghikę i skłoni go do zaniechania bezcelowych usiłowań.

Z dniem 8 września wchodzi w życie w Danii na próbę prawo kary cielesnej, przywróconej na razie na przeciąg 6 lat. Ustawa duńska, zwana Albertyńską, zajmuje się wszystkimi szczegółami wykonania chłosty, podając sposób bicia, grubość trzciny i pozycyę delikwenta. Jest to bądź co bądź uwagi godny a niespodziewany zwrot w ustawodawstwie karnem europejskiem, które przeszło już dawno do porządku dziennego nad takim sposobem wymierzania sprawiedliwości.

KRONIKA

Lwów, 19 sierpnia.

— **Kalendarz.**

Niedziela (20 sierpnia).

Stefana. — Sobiesława. — Demetrya pr.

Wschód słońca o godzinie 5·07 rano, zachód słońca o godzinie 6·56 po południu.

Poniedziałek (21 sierpnia).

Joanny. — Kazimiry. — Jemylyana.

Wschód słońca o godzinie 5·09 rano, zachód słońca o godzinie 6·54 po południu.

— **Przepowiednia pogody.** Wiedeńska stacya meteorologiczna zapowiada na dziś, sobotę: w Galicyi wschodniej i na Bukowinie: Pochmurno, przytem wiele słońca, ciepło; w Galicyi zachodniej i na Szląsku: Pogoda piękna, słabe wiatry lokalne, ciepło.

— **Z c. i k. armii.** Najj. Pan zamianował podporucznikami następujących słuchaczów III. roku Terezyańskiej Akademii wojskowej i technicznej Akademii wojskowej, wstępujących do c. i k. armii, a mianowicie:

Z Terezyańskiej Akademii wojskowej: Maksymiliana Guttiwurtzkyego i Alfonsa Schustera w 100 p. p.; Raula Schimaka w 80 p. p.; Fryderyka Butulę w 90 p. p.; Ryszarda Frimmla w 1 p. p.; Fryderyka Becka w 20 p. p.; Roberta Rogera w 57 p. p.; Rudolfa Towareka w 9 p. p.; Macieja Witwickiego w 15 p. p.; Mikołaja Minkusza w 41 p. p.; Erwina Kossowskiego w 58 p. p.; Mikołaja Brankowica w 30 bat. strzelców polnych; Alfreda Mischeka w 12 bat. strzelców polnych; Artura Zygadłowicza, w 9 bat. strzel. polnych; Henryka Ressla w 90 p. p.; Alfonsa Pekareka w 95 p. p.; Gottlieba Caseka w 56 p. p.; Rudolfa Haymerlego w 1 p. drag.; Eryka Teisingera w 3 p. drag.; Emila Popovitsa w 12 p. huz.; Edwarda Baara w 2 p. drag.; Wilibalda Elmayera w 1 p. drag.; Gustawa Simenthala w 3 p. drag.; Franciszka Rudzkiego w 9 p. drag.: Erwina Sieberta w 13 p. drag.; Maksymiliana hr. Kuenburga w 2 p. uł.

Z technicznej Akademii wojskowej: Wiktora Rothego w 28 p. art. dyw; Alfreda Zenkera w 1 p. art. dyw.; Jana Mauera w 1 p. art. korp.; Fryderyka Albrechta, Maksymiliana Bannacha i Józefa Sedlaka w 2 p. art. fort.; Emeryka Aulicha w 3 p. art. fort.; Stefana Rapfa i Edwarda Staukiewicza w 9 bat. pion.; Ottona Pellera w 10 bat. pion. i Hermana Janowskiego w 6 bat. pion.

— **Syn Najdost. Arcyksięcia Józefa,** Najdost. Arcyksiążę Władysław (ur. 3 stycznia 1901) zachorował ciężko w Kis-Tapolcsany. Do łoża chorego dziecka pośpieszyła, zawezwana przez lekarzy Najdost. Arcyksiężna Augusta. Najd. Arcyksiążę nie mógł tego uczynić, jest bowiem służbowo zajęty przy ćwiczeniach pułku huzarów w Kecskemecie. Stan pacyenta budzi poważne obawy.

— **Rekollekcye** dla kapłanów w seminaryum duchownem we Lwowie rozpoczną się wieczorem 18 września, trwać będą przez 19, 20 i 21 września, a skończą się generalną komunią św. dnia 22 września. Zgłaszać się należy z zamiarem wzięcia udziału wcześnie do rektoratu seminaryum.

Rekollekcye dla ks. katechetów rozpoczną się w bież. roku dnia 25 sierpnia wieczorem w klasztorze OO. Redemptorystów w Tuchowie. Zgłaszać się należy wprost do O. Nuckowskiego, rektora w Tuchowie.

— **Wiadomości kościelne.** Dyecezya krakowska. Zamianowani: ks. dr. Czesław Wądolny, kanonik katedr., prałatem domowym Ojca św.: ks. Wojciech Siedlecki, proboszcz w Mogile i ks. Kazimierz Kaszelewski, proboszcz w Zakopanem, szambelanami Ojca św.; ks. dr. Józef Kaczmarczyk, cenzorem ksiąg treści religijnej.

Odznaczeni usu Roch. et Mant.: ks. Walenty Dziatkowiec, proboszcz w Raciborowicach; ks. Jan Michalik, proboszcz w Zielonkach; ks. Jan Puchała, proboszcz w Ruszczy; ks. Marceli Ślepicki, katecheta seminaryum nauczycielskiego męskiego.

Odznaczony expositorio can.: ks. Franciszek Nycz, proboszcz w Poroninie.

Kanoniczną instytucyę otrzymali: ks. Jan Madej na probostwo w Ostrowsku; ks. Jan Nowak na probostwo w Gruszowie; ks. Antoni Sypowski na probostwo w Kossocicach.

Przeniesieni: ks. Aleks. Brojek z Ostrowska do Trzemeśni na administratora; ks. dr. Andrzej Kościołek z Andrychowa do parafii św. Szczepana w Krakowie; ks. Stanisław Juras do Bestwiny; ks. Józef Leja z Wieliczki do Straconki, jako ekspozyt; ks. Józef Szwed z Gruszowa do Sidziny.

Egzamin konkursowy złożyli: ks. Józef Bienias, ks. Michał Czerwiński, ks. Melchior Kądzioła, ks. dr. Andrzej Kościółek.

Uznani za zdolnych do nauczania religii w szkołach średnich: ks. Władysław Wrana i ks. Jan Sadowski.

— **Deputacya** lwowskiej gminy wyznaniowej izraelickiej pod przewodnictwem dr. Jakóba Horowitza złożyła wczoraj życzenia prezydentowi miasta p. Michalskiemu, z okazyi zatwierdzenia jego wyboru przez Najj. Pana.

— **W lwowskiej Szkole kadeckiej dla piechoty** — jak to już wczoraj donieśliśmy — zostało zamianowanych kadetami zastępcami oficerów 41 wychowanków. Z liczby tej jest 22 narodowości polskiej, 13 niemieckiej, 4 czeskiej i 2 ruskiej.

— **Pięćdziesięciolecie konkordatu** upłynęło w dniu wczorajszym. Dnia 18 sierpnia 1855 podpisano ową niezmiernie doniosłą ugodę. Ze strony Rzymu prowadzili rokowania kardynał Michał Biale-Prela i arcybiskup J. Otmar Rauscher, ze strony Monarchii austro-węgierskiej minister hr. Buol-Schauenstein i br. Meyseburg. Zawarcie konkordatu obchodzono w Wiedniu uroczyście modłami i procesyami przy udziale Najw. Dworu, dygnitarzy wojskowych i cywilnych i przedstawicieli wszystkich stanów.

U schyłku siódmej dekady z. w. toczyło przeciw konkordatowi zaciekłą walkę ówczesne stronnictwo liberalne. Po ogłoszeniu d. 2 lipca 1870 dogmatu nieomyślności papieskiej, Rząd austro-węgierski oświadczył (d. 31 lipca t. r.), że konkordat uważać będzie za rozwiązany. Faktycznie zniesiony został konkordat dopiero za rządów Auersperga ustawą z d. 7 lipca 1874.

— **Wszystko drożeje,** dla czegoż więc miałaby nie podrożeć kawa? Z powodu niepomyślnych tegorocznych zbiorów, ceny jej mają być wkrótce podwyższone.

— **„Skała“** lwowska urządza w niedzielę, dnia 20 b. m., wieczornicę z tańcami na sali. Początek o godz. 7 wieczorem.

— **Konkurs** na 5 posad asystentów przy klinice chorób wewnętrznych i chirurgicznych, przy katedrze hodowli, anatomii patologicznej i przy szkole podkowania oraz na trzy posady demonstratorów przy klinice wewnętrznej, chirurgicznej i aptece zakładowej, rozpisał Rektorat Akademii weterynaryi we Lwowie z terminem do 15 września 1905.

— **Senior generałów broni** armii austryackiej, Józef br. Weber, obchodzić będzie w tych dniach w zupełnej czerstwości ciała i umysłu 92 rocznicę swych urodzin. Ur. w r. 1813 w Wiedniu, po skończeniu Akademii wojskowej w Wiener-Neustadt, został porucznikiem w r. 1833, odbył kampanie z r. 1848, 1849, 1859 i 1866. W stan spoczynku przeszedł w r. 1881.

△ **Nieostrożna jazda.** Woźnica dorożki parokonnej nr. 130, jadąc wczoraj szybko i nieostrożnie ulicą Trybunalską, najechał na przechodzącą tamtędy zarobnicę Józefę Kanię i skaleczył ją w głowę.

△ **Ucieczka umysłowo chorego.** Wczoraj przed południem przywiozła do Lwowa Ryfka Hochbergowa z Białego Kamienia swego umysłowo chorego syna Jakóba, celem umieszczenia go w tutejszym szpitalu izraelickim. W drodze jednak do szpitala Hochberg zbiegł w niewiadomym kierunku.

Jest on słusznego wzrostu, szczupły, bez zarostu i liczy 17 lat. Ubrany był w marynarkowe ubranie i w czarny twardy kapelusz.

△ **Handlarka żywym towarem.** Policya lwowska aresztowała onegdaj niejaką Sprincę Penziasową, która trudniła się handlem żywym towarem.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Marya Tymczyna, w 70 r. życia.

W Krakowie, Piotr Ponicki, funkcyonaryusz administracyi akcyzy, w 74 r. życia.

W Gwoździcu ks. Michał Wójcik, z zakonu Braci Mniejszych, w 52 r. życia.

W Trzemeśni, ks. Antoni Łazowski, proboszcz tamtejszy.

W Przeciszowie, ks. Tadeusz Juszczakiewicz.

— **Plaga żmij** nawiedziła w roku b. Czechy północne. W lasach tamtejszych na każdym kroku spotkać się można z tym niebezpiecznym gadem. Władze zamyślają zarządzić systematyczne tępienie żmij.

— **Dwie siostry utonęły** d. 17 b. m. w jeziorze Leonharda pod Villach. Były to bawiące na feryach panny Oberhuemer, Fanny i Mitzi, córki meidlingskiego baumistrza kolei Południowej. Pierwsza liczyła 20, druga 14 lat życia.

— **Administrator dyecezyi mohylowskiej.** W ubiegłą sobotę w wielkiej sali konsystorza rzymsko-katolickiego w Petersburgu członkowie kollegium duchownego przystąpili z powodu śmierci arcybiskupa Szembeka do wyboru tymczasowego administratora dyecezyi mohylowskiej. Przed rozpoczęciem wyborów ks. prałat Denisewicz odprawił uroczystą Mszę św., przyczem tron zmarłego metropolity był okryty czarnem suknem. Na administratora archidyecezyi mohylowskiej wybrany został jednogłośnie prałat-protonotaryusz ks. Stefan Denisewicz, znany ze swego wysokiego wykształcenia i niezwykłej dobroczynności. Ks. Denisewicz pełnił już obowiązki administratora archidyecezyi mohylowskiej po śmierci ś. p. arcybiskupa Kłopotowskiego. Następca zmarłego metropolity, według wszelkiego prawdopodobieństwa, prekonizowany będzie podczas jesiennego konsystorza papieskiego.

Nowy administrator olbrzymiej archidyecezyi mohylowskiej urodził się w r. 1837 w

---

TANIEC W HYPNOZIE.

Taniec we śnie, odtańczony przez znaną hypnotyczną tancerkę, Magdalenę G., przy reklamującym akompaniamencie szumnych paradoksów panów *minorum gentium*, zakończył fiaskiem swój występ w obec krytyki. Krytykiem był p. Edward Reuss, który w jednem z niemieckich czasopism muzycznych zamieścił ciekawy a złośliwy epilog całej tej niesłychanej farsy.

Taniec, jako sztuka, dzisiaj prawie, że nie istnieje — pisze p. Reuss. Minęły bezpowrotnie owe świetne czasy, kiedy w państwie sztuki tanecznej czczono, jakby jaką udzielną władczynię, p. Fanny Elster — dziś chyli się ku upadkowi. Przygasło w znacznej mierze zainteresowanie się baletem, który odegrawszy swą rolę w teatrze, schronił się do bud cyrkowych, tinglów i wszelakiego rodzaju i kalibru letnich teatrzyków rozmaitości. Aż oto wynurza się Miss Izadora Duncan, głosząc słowem i czynem szlachetne odrodzenie tańca jako sztuki, walcząc z uprzedzeniem dzisiejszych ludzi, dla których taniec jest czemś nadto pierwotnem. Miss Duncan chciała wieść narody z powrotem ku starożytnej Helladzie, by tam nauczyły się poruszać i ubierać tak, jak ubierali i poruszali się starożytni Grecy, chociaż — żyli wśród innych poglądów na życie, wśród innego klimatu, pod zgoła innem niebem.

Aby dążności swe uzasadnić w sposób przekonywujący, głównie zaś, by się uchronić od szyderczych drwin nieproszonych „mecenasów“, powołała się Miss Izadora na niektóre ustępy, powyrywane sprytnie z pism Wagnera — chociaż nieśmiertelny mistrz w dziele „*Kunstwerk der Zukunft*“ zupełnie jasno powiada, że taniec jako sztuka, sama dla siebie, nigdy nie zdoła artystycznie działać!.... Zresztą nikt tam tak dalece nie dochodził, co Wagner w rzeczywistości o tańcu sądził... dość na tem, że zręczna kompilatorka wywołała wrażenie. Jedni w zachwytnem upojeniu wielbili w niej boską reformatorkę, inni w podobny sposób rozkoszowali się jej... przeźroczystym strojem i obnażonemi stopami. I tych pono było nawet więcej.

Osamotniona w swej sztuce Miss Duncan, znalazła wkrótce towarzyszkę i rywalkę w osobie Magdaleny G., którą jednak należy oceniać z innego punktu widzenia, gdyż więcej aniżeli na sztuce, zależy jej na tem, by zwrócić na siebie powszechną uwagę. Nazwano ją hypnotyczną tancerką, a nauka sklasyfikowała ją jako najciekawszy i najrzadszy fenomen psychologiczny. Fejletoniści i kronikarze tymczasem, na łamach pism i dzienników, z szeptem niepokojących niedomówień osłaniali p. Magdalenę czarnymi kolorami tajemniczości, lub na temat podobnie dziwnie brzmiących posiedzeń, jak „Tancerka we śnie“, „Artystka a hypnoza“, „Hypnoza a sztuka“, „Sztuka a.... i t. p., kombinowali fantastyczne wprost hypotezy, robiąc z tej naukowo-estetycznej sprawy, suggestyonującą tłumy sensacyę. Naturalnie, że w obec tego ciekawość publiczności wzrosła do gigantycznych rozmiarów, a rozszerzające się szumne o niej wieści skrystalizowały się nawet w naukowej książce: „Die Traumtänzerin Madeleine G.... Eine psychologische Studie über Hypnose und dramatische Kunst, unter Mitwirkung der Dr. med. F. E. Otto Schultze (Naumburg) von Freihern von Schrenck-Notzing, prakt. Arzt in München“.

Gdyby w książce tej omawiano tylko kwestye hypnozy — pół biedy, lecz ponieważ autorowie, wkroczywszy w dziedzinę sztuki, postawili kilka efektownych hypotez, należy więc wykazać, że nie jest to tak łatwo, jak się im zdaje, mieszać się w zagadnienia sztuki.

Człowiek w stanie hypnozy traci panowanie nad swoją wolą. Porusza się wtedy wedle woli obcej i stosownie do jej życzenia, działa. W poszczególnych wypadkach może on więcej zdziałać aniżeli w stanie normalnym, lecz w zasadzie nie więcej niż w stanie zwykłym, przy naprężeniu wszystkich sił, w obliczu niebezpieczeństwa lub pod presyą konieczności. W stanie takim człowiek nie potrafi wykonać żadnych czynności fizycznych i umysłowych, którychby w normalnych warunkach wykonać nie umiał, tembardziej artysta nie potrafi tworzyć, nie znając już poprzednio metody tworzenia. Nigdy też nie może on stworzyć więcej ilościowo ani jakościowo, niż podniecony przez pewne stosunki rzeczywiste.

Znanym jest fakt z psychologii twórczości, że przed rozpoczęciem większego dzieła, artysta popada w podniecenie, doprowadzające system nerwowy do niebywałych napięć, które odpowiadają stanom, zwanym autohypnozą.

Kiedy Magdalena G., przybywszy z Paryża, wystąpiła parę razy w monachijskiem Towarzystwie psychologicznem, wszystkie dzienniki rozpisały się szeroko o tem niezwykłem, przekraczającem wszelkie granice sensacyjności zjawisku. Do zwiększenia zainteresowania przyczyniło się w znacznej mierze, ogólnie rozpowszechnione przekonanie, że M. G. jedynie w stanie hypnozy, a więc pod działaniem innej osoby, staje się artystką. Właśnie ten związek między sztuką a hypnozą, który wyrobił artystce miano śpiącej tancerki, spowodował ów niebywały rozgłos, gdyż fakt ten był zupełną nowością. Oczywiście spowodowało to, że i nauka wmieszała się w tę sprawę. Fakt, że M. G. tworzyła w hypnozie, wystarczył nauce i uczonym za dostateczny powód przyjęcia go, jako jakiegoś objawienia — nie zastanawiając się nad tem, że mogłoby to być dziwnem tylko w tym wypadku, gdyby medyum nie znało poprzednio nigdy pracy artystycznej, jej celów i zadań. I tylko w takim wypadku należałoby szukać rozwiązania zagadki, znaleźć i wyjaśnić ów nowy problem, który mógłby wyświetlić wiele ciemnych stron procesu twórczego, a zwłaszcza zagadkowego działania piękna na tworzącego je artystę.

(Dokończenie nastąpi).

(db.)

gub. mohylowskiej. Wykształcenie gimnazyalne otrzymał w gub. witebskiej, poczem wstąpił do seminaryum duchownego w Mińsku. Władza seminaryjna, widząc w młodym alumnie wybitne zdolności, wysłała go do Akademii duchownej w Petersburgu. Po czteroletnim pobycie ukończył ją w r. 1863 ze stopniem magistra św. teologii i w tymże roku otrzymał święcenia kapłańskie. Zostawszy kapelanem szkół w Mohylowie, ks. Denisewicz ujawnił ducha pobożnego i zamiłowanie do pracy. Jakoż po trzech latach powołano go na proboszcza do Smoleńska i prefekta szkół tamtejszych. Atoli po siedmiu latach powrócił do Mohylowa i został dziekanem. W trzy lata później ks. Denisewicz ponownie powrócił do Smoleńska, gdzie potem pozostawał przez lat 19. W r. 1896 ś. p. ks. arcybiskup Kozłowski mianował ks. Denisewicza kanonikiem kapituły mohylowskiej i powołał do Petersburga. Zmarły przed dwoma laty ks. arcybiskup Kłopotowski mianował go prałatem, oficyałem konsystorza i scholastykiem kapituły.

Kronika prowincyonalna.

§ W Krynicy odbędzie się w poniedziałek, 21 b. m., wiec gości.

§ Samobójstwo. Z Kołomyi donoszą do tutejszych dzienników, że onegdaj odebrał sobie tam życie wystrzałem z rewolweru A. Giliciński, starszy oficyał sądowy z Kopyczyniec, ojciec sześciorga dzieci.

Powodem samobójstwa miały być krytyczne stosunki finansowe denata.

Kronika zagraniczna.

* Wypadek z automobilem. Z Monachium telegrafują: Wczoraj w południe automobil w. ks. Cyryla przejechał pewnego duchownego nazwiskiem Ciecioli, który upadł tak nieszczęśliwie, że doznał ciężkiego pęknięcia czaszki.

* Spuścizna po Leonie XIII-ym. Z Rzymu donoszą, że kardynał Mazzolino doręczył Ojcu św. kilka milionów franków, które powierzył mu Leon XIII. z poleceniem, aby oddał je nowemu Papieżowi po upływie dwóch lat.

* Zamek heidelberski, jedna z najbardziej cenionych przez Niemców relikwij przeszłości, chyli się ku upadkowi. Wybrzuszenie fasady gmachu Ottona Henryka wystąpiło tak silnie, że musiano przyzwać jednego z architektów berlińskich, aby ratował sytuacyę. Czy mu się to uda, usłyszymy zapewne niebawem.

* Trzęsienie ziemi. Wczoraj o godzinie 5 min. 6 rano dało się uczuć w Foggi silne trzęsienie ziemi, trwające 9 sekund.

* Małżonka gen. Trothy, który uwija się z Herrerami, leży śmiertelnie chora w jednym z berlińskich szpitali.

* Epidemia tyfusu wybuchła w Belgradzie.

* Straszliwą śmiercią zginął pewien dozorca menażeryi w Londynie. Podchmieliwszy sobie, wszedł do klatki lwów, gdzie zapewne potknął się, w przeciwnym bowiem razie zwierz byłby go nie ruszył. Rano znaleziono nieszczęśliwego na pół już pożartego w otwartej klatce lwiej.

* Nową śrubę okrętową skonstruował hiszpański inżynier José Igurbide. Podobno zużytkowuje ona o 60 prc. więcej siły, niż dotychczasowe. Odkrycie to ma oznaczać epokowy zwrot w budowie okrętów.

* Katastrofa kolejowa. W pobliżu Norfolk w Wirginii wykoleił się na moście pociąg turystyczny linii Atlantic-Coast. Lokomotywa i 3 wagony spadły do rzeki. 12 osób zginęło, 60 odniosło obrażenia.

* Żółta febra w Nowym Orleanie wzmaga się coraz bardziej. Setki ludzi zapadają na zarazę. Obecnie wykryto skandaliczne nadużycia w zarządzie miejskim, które poniekąd wyjaśniają przyczynę takiego szerzenia się epidemii. Nie wykonywano najważniejszych rozporządzeń sanitarnych władz odpowiednich, gdyż urzędnicy zabierali wprost pieniądze, na ten cel przeznaczone. Towarzystwo *Standard Oil* odało do rozporządzenia potrzebną ilość wagonów nafty, dla zalania i wytrucia się w moczarach niebezpiecznych rojów moskitów. Urzędnicy wszakże sprzedali całą dostarczoną naftę drobnym handlarzom i dezynfekcyi zaniechali zupełnie.

* Cesarzowa chińska, na którą onegdaj wykonano zamach, zupełnie zresztą nieszkodliwy, nazywa się Cu-szi (dobrotliwe błogosławieństwo) i dojdzie d. 17 listopada do poważnego wieku lat 71. Córka prefekta i księcia III. klasy Kuej-sian z mandżurskiego rodu Jeh-honala, awansowała na cesarzowę z prostej konkubiny, dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności. Jako matka cesarza Kwan-si sprawowała od r. 1861 do 1881 współregencyę, następnie zaś ujęła rząd w swoje wyłącznie ręce, jako jedyna regentka. Nominalnie oddała wprawdzie już władzę synowi, w rzeczywistości jednak panuje dotąd. Cu-szi dała się poznać z ogromnej energii i z nieprzejednanej nienawiści wobec Europejczyków. Nawet na dworze ma Cu-szi wielu wrogów, którzy dążą do jej strącenia i oswobodzenia w ten sposób cesarza Kwan-si. Być też może, iż z tej właśnie strony wyszedł nieudały zamach.

SŁONECZNIK.

(cd) W ogrodach i ogródkach błyska od tygodnia, a może i dłużej złocista twarz słonecznika.

Od wdzięcznej rzeszy kwiatów i krzewów, jakże niesympatycznie odbija to monstrum roślinne o niezgrabnej postawie, niepohamowanym wzroście, olbrzymich liściach, impertynenckim kwiecie i bardziej przejmującym, niż uroczym zapachu.

Nadęty próżnością wie jednak słonecznik, na jak kruchych podstawach opiera się jego wielkość i jak krótkie dni wyznaczono jego życiu. Zwraca się więc żółtą twarzą nieustannie ku słońcu i nie wstyd mu nawet tego serwilizmu, bo na nim tyje.

Oczywiście w świetle nauki przedstawia się to jego obleśne nadskakiwanie słońcu mniej wstrętnie.

Botanik Fries wykazuje, że słońce, jako źródło życia, światła i siły wywiera wogóle wpływ ogromny na świat roślinny. W roślinach znać też wyraźną dążność przystosowania się i upodobnienia do słońca, ich macierzy. Przyznać jednak wypada, że żadnej nie udało się to w takim stopniu, jak słonecznikowi: jego kwiaty na tarczy kwiatostanu naśladują obraz słońca, jego kwiaty obrzeżne przypominają promienie, jego ruchy kierują się dokładnie za słońcem, okres jego wzrostu trwa rok.

Słonecznik pochodzi z Peru, kraju słońca, gdzie najwyższym symbolem religijnym był obraz słońca, zwrócony ku wschodowi i strzeżony przez dziewice słońca. Rdzeń, dobyty z łodygi słonecznika i suszony na świetle zabarwia się kolorem złotym. Spalony na popiół podobny jest do bronzu. Czy istotnie zawiera w sobie złoto? Berthollet daje odpowiedź twierdzącą, utrzymuje, że popiół wszystkich roślin zawiera złoto. Aby dowieść tego twierdzenia, wyciągnął on z pięciu centnarów zwykłego popiołu 40·32 gramów złota.

Ziarnka nasienne słonecznika zawierają olej złotawo-żółty, doskonały jako środek do oświetlania. Sam rdzeń, poddany destylacyi suchej, daje amoniak; szkoda tylko, że botanika nie dała nam dotąd dostatecznych wyjaśnień roli, jaką ma odgrywać rdzeń rośliny.

Jest związek wyraźny pomiędzy okiem a słońcem — jest też pomiędzy budową oka i kwiatu słonecznika. Cięcie, poprowadzone przez rogówkę oka — daje obraz słonecznika. Cały kwiat już dojrzały podobny jest do oczu owadów, a dwupłciowe kwiaty, pomieszczone na tarczy słonecznika, przypominają swym szematycznym rysunkiem budowę siatkówki.

Wszystkie te podobieństwa i harmonie czyż nie wskazują na zasadniczą jedność życia?

Notatki literacko-artystyczne.

„Wiadomości fotograficzne“ przeszły po zgonie niestrudzonego, cichego pracownika, ś. p. Wiktora Wołczyńskiego, na własność „Lwowskiego Towarzystwa fotograficznego“, które redakcyę wydawnictwa powierzyło p. Józefowi Świtkowskiemu. Zeszyty 14 i 15 bardzo ciekawego i pożytecznego dla fotografów fachowców i amatorów czasopisma, przyniosły prenumeratorom — obok rzeczowych artykułów — kilka przepysznych zdjęć z natury. Złożą się one w ciągu roku na album prawdziwej artystycznej wartości.

(db) **Muzyka kościelna i śpiew gregoryański w Indyach.** W Mangalorze przepisy papieskie, w sprawie reformy muzyki kościelnej, zostały ściśle zastosowane po poprzedniem usunięciu nadużyć. W myśl Motu Propio, zauważyć się daje ruch w kierunku śpiewu gregoryańskiego. Aż do czasu ukazania się urzędowego watykańskiego wydania ksiąg choralnych, w wielu parafiach używane są tymczasowo wydawnictwa benedyktyńskie, braci z Solesmes.

(db) **Muzyka w Japonii.** Wojna obecna nie przeszkadza widocznie rozwojowi muzyki europejskiej w Japonii. Bardzo czynnie przedstawia się zwłaszcza towarzystwo Beethovena w Tokio, które w tym roku zwiększyło nawet liczbę koncertów. Programy tych produkcyi obejmują prawie same poważne dzieła klasyczne. W ostatnim n. p. sezonie figurowały na afiszach dzieła Beethovena, Liszta, Mozarta, Händla, Glucka, a nawet Ryszarda Straussa.

(ch) **W Paryżu** znaleziono operę Bizeta p. t. „Don Procopio“, którą uważano za zaginioną (z r. 1859).

Teatr krakowski rozpoczyna pod dyrekcyą Ludwika Solskiego przedstawienia dnia 26 b. m. „Weselem“ St. Wyspiańskiego. Repertuar zapowiada następnie: „Tamtego“, „Obronę Częstochowy“, „Kościuszkę“ i „Bolesława Śmiałego“.

Jest to, jak wiadomo, w Krakowie sezon przejezdnych, więc repertuar układa się tam zwykle z myślą o nich.

Właściwy sezon rozpoczyna się w pierwszej połowie września.

OSTATNIA POCZTA

W Budapeszcie obiega pogłoska, że br. Fejérváry już w przyszłym tygodniu przybędzie na Dwór Królewski do Ischlu i przedłoży Najj. Panu bardzo ważne rozporządzenia, wymierzone przeciw tym urzędnikom komitatowym i państwowym, którzy stawiają opór rozporządzeniom gabinetu. Liczba opornych urzędników z każdym dniem wzrasta, zwłaszcza zaś urzędnicy skarbowi, polegając na przyrzeczeniu koalicyi, że będą przywróceni do swoich urzędów z chwilą, gdy opozycya utworzy gabinet, stawiają opór rozporządzeniom dzisiejszego gabinetu na każdym kroku.

Pogłoski o zamierzonem ustąpieniu bana Kroacyi, hr. Pejacsevicha — są wedle zapewnień *Pester Lloyda* — czczym wymysłem. Ban wcale nie ma, ani nie miał zamiaru podać się do dymisyi.

Berliner Tageblatt wraca w nrze. z d. 18 b. m. jeszcze raz do gnieźnieńskiej mowy ces. Wilhelma i wypisuje w artykule p. t. *Rom und der Polonismus* niestworzone dziwa o protekcyi, jaką cieszą się w Rzymie rzekome knowania polskie. Pruskiemu organowi bardzo podoba się opór rządu rossyjskiego przeciwko ustanowieniu nuncyatury w Petersburgu w przeświadczeniu, że rozzuchwaliłoby to niezmiernie Polaków. Radzi też *Berl. Tagb.* rządowi niemieckiemu, by powściągnął zapędy duchowieństwa polskiego.

Widocznie nie skończył się jeszcze nad Spreą *saison mort*, skoro cytowany organ tak oklepaną przeżuwa piosnkę.

Do *Petite Parisienne* donoszą z Tangeru: Sułtan marokkański ciągle odmawia zadosyć uczynienia Anglii za morderstwo, jakie popełniono na pewnym Angliku. Z tego powodu ma w najbliższym czasie nastąpić demonstracya floty angielskiej.

Według niesprawdzonej pogłoski, także Francya w podobnej sprawie zamierza urządzić taką samą demonstracyę.

Skupczyna serbska została znowu zamknięta.

Z Madrytu donoszą: Skutkiem rozporządzenia ministerstwa rolnictwa, rozpoczęto już w okręgach, gdzie panuje największa nędza, budowę szeregu dróg, celem dostarczenia zarobku robotnikom.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Manifest carski w sprawie ustanowienia Dumy państwowej.

Petersburg, 19 sierpnia. *(Pet. Ag. tel.)*. Dziś ogłoszono ukaz carski w sprawie zaprowadzenia carskiej *(gasudarstwiennoj)* Dumy, która ma mieć charakter Dumy państwowej. Najważniejsze postanowienia ukazu są następujące:

Art. I. Duma jest powołana, aby współdziałać przy tworzeniu i obradach nad projektami ustaw, które w myśl ustaw zasadniczych przechodzą przez Radę państwa i bywają przedkładane do sankcyi najwyższej władzy autokratycznej.

Art. II. Duma składa się z członków, wybieranych przez ludność cesarstwa na przeciąg lat pięciu, według specyalnie ustanowionych przepisów wyborczych.

Art. III. Na podstawie ukazu carskiego, może Duma być rozwiązana przed upływem 5-letniego okresu prawodawczego, atoli ten sam ukaz rozwiązujący Dumę, ma równocześnie ustanowić termin nowych wyborów.

Art. IV. Czas trwania rocznych okresów sesyjnych i feryj będzie ustanawiał ukaz carski.

Art. V. Działalność Dumy odbywa się na posiedzeniach plenarnych i komisyjnych.

Art. VI. Duma musi liczyć przynajmniej 4, a najwyżej 8 komisyj. Każda komisya musi się składać przynajmniej z 20 członków. Duma sama ustanawia dokładnie ilość tych komisyj i liczbę ich członków.

Art. VII. Do zdolności obrad Dumy bezwzględnie konieczną jest obecność jednej trzeciej części członków Dumy na posiedzeniach plenarnych, a połowa członków komisyi na posiedzeniach komisyjnych.

Art. VIII. Koszta utrzymania Dumy będą pokrywane z carskiego skarbu.

Art. IX. Duma wybiera z pośród siebie przewodniczącego i jego zastępcę na przeciąg jednego roku. Po upływie tego terminu może nastąpić ponowny wybór. Prezydent Dumy spełnia swą funkcyę, z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w artykule III., aż do nowego wyboru prezydenta. Prezydent, wybrany na ostatni rok każdego okresu prawodawczego, spełnia swą funkcyę do końca roku 5-tego.

Art. X. Prezydent, a podczas jego nieobecności wiceprezydent, zdaje carowi sprawę z działalności Dumy.

Art. XI. Przewodniczący komisyj wybierani są przez członków komisyj z grona ich członków na przeciąg 1 roku.

Art. XII. Podstawowe kwestye, odnoszące się do działalności Dumy, będą dyskutowane na specyalnych konferencyach, w których, pod przewodnictwem prezydenta, biorą udział wiceprezydent Dumy, przewodniczący komisyi, sekretarz Dumy i jego zastępca.

Art. XIII. Członkowie Dumy rozpoczynają swój urząd złożeniem przysięgi według przepisanej formuły.

Art. XIV. Członkowie Dumy mają zupełną wolność wypowiadania swych przekonań we wszystkich kwestyach, które wchodzą w zakres kompetencyi Dumy.

Art. XV. Członkowie Dumy mogą być pozbawieni wolności osobistej tylko na podstawie orzeczenia sądowego. Za długi nie mogą być więzieni.

Art. XVI. Członkowie Dumy mogą złożyć swe mandaty, muszą atoli zawiadomić o tem postanowieniu pismiennie prezydenta Dumy.

Art. XVII. Każdy członek Dumy traci swój mandat: 1) w razie utraty praw obywatelstwa rossyjskiego, 2) w razie wstąpienia do czynnej służby wojskowej lub objęcia urzędu państwowego o stałych poborach, 3) w razie utraty prawa czynnego wyboru.

Art. XVIII. Każdy członek Dumy traci mandat *ipso jure* w wypadkach przytoczonych w regulaminie wyborczym.

Art. XIX. Każdy członek Dumy traci czasowo prawo brania udziału w posiedzeniach Dumy, jeśli zostanie wydany pod sąd, lub w razie przeszkód, które powodują *ipso jure* wykluczenie od wykonywania mandatu, albo jeśli popadł w niewypłacalność, póki przyczyny tej niewypłacalności nie zostaną wyjaśnione.

Art. XX. Członkowie Dumy za przestępstwa, popełnione podczas wypełniania ich funkcyj w Dumie lub w związku z temi funkcyami, odpowiedzialni są w takim samym zakresie, jak członkowie Rady państwa i na podstawie tych samych postanowień.

Art. XXI. Utrata mandatu członka Dumy i zawieszenie chwilowe w wykonywaniu praw zależy od senatu.

Art. XXII. Wymienione w poprzednich artykułach kwestye, poruszane są w senacie na podstawie zawiadomienia prezydenta Dumy, w I. dep. Rady państwa, przez zwykłą większość głosów.

Art. XXIII. Członkowie Dumy otrzymują ze skarbu państwa podczas trwania sesyi po 10 rubli dziennie, oprócz tego zwrot kosztów podróży dwa razy do roku z miejsca zamieszkania do Petersburga i z powrotem, licząc za każdą wiorstę po 5 kopiejek.

Art. XXIV. Ministrowie i kierownicy poszczególnych departamentów nie mogą być członkami Dumy, ale mają prawo brać udział w posiedzeniach i dawać wyjaśnienia, wchodzące w zakres działalności Dumy bądź osobiście, bądź za pośrednictwem swych funkcyonaryuszy.

Art. XXV. Jeżeli plenum Dumy, lub która z jej komisyj zażąda wyjaśnienia od ministrów lub szefów departamentów, są oni obowiązani dać żądane wyjaśnienia.

Art. XXVI. do XXXII. zawierają przepisy, dotyczące kancelaryi Dumy i jej sekretaryatu.

Art. XXXIII. Kompetencyi Dumy podlegają: 1. wszystkie kwestye odnoszące się do wydawania nowych ustaw, oraz zmiany, uzupełnienia, czasowego zawieszenia lub zupełnego zmienienia istniejących ustaw, wreszcie ustanowienie, zmiana lub zniesienie etatu urzędników z ich odnośnymi budżetami; 2. budżety ministerstw i oddziałów administracyjnych, oraz wszystkie wydatki wymienione w budżecie; 3. sprawowanie najwyższej kontroli w sprawie zużytkowywania budżetu państwowego; 4. wszystkie sprawy odnoszące się do sprzedaży części publicznych dochodów dóbr państwowych; 5. budowa kolei przez państwo; 6. tworzenie Towarzystw akcyjnych w tych wypadkach, w których Towarzystwa te mają być zwolnione od istniejących ustaw; 7. wszystkie kwestye, które zostaną Dumie przedłożone przez specyalne ukazy carskie.

Art. XXXIV. Duma ma prawo zainicyowania i wypracowania projektów, które dotyczą zmiany lub zawieszenia ustaw istniejących i wydawania ustaw nowych. Te pro-

jekty ustaw nie mogą atoli naruszać podstaw istniejącego porządku państwowego, o ile jest on ustanowiony przez ustawy zasadnicze państwowe.

Art. XXXV. Duma ma prawo udawania się do ministrów i przełożonych działów administracyjnych z prośbą o wyjaśnienie w sprawie działalności rozmaitych funkcyonaryuszów, co do których Duma sądzi, że naruszają ustawy.

Art. XXXVI. Wszystkie sprawy przeznaczone do obrad Dumy będą jej przedkładane przez ministrów, albo przełożonych samoistnych działów administracyjnych, albo przez sekretarzy stanu.

Art. XXXVII. Wszystkie kwestye mają być dyskutowane naprzód na posiedzeniach komisyj, a następnie na posiedzeniach plenarnych Dumy.

Art. XXXVIII. Posiedzenia plenarne Dumy zwołuje, otwiera i zamyka prezydent Dumy, posiedzenia komisyj ich przewodniczący.

Art. XXXIX. Prezydent Dumy ma prawo przerwać mowę członka Dumy, jeśli zakłóca porządek lub narusza postanowienia ustaw. Prezydent przerywa i zamyka posiedzenia.

Art. XL. Jeśli członek Dumy wykroczy przeciw porządkowi, może być usunięty z posiedzenia, lub czasowo wykluczony z Dumy do oznaczonego terminu. Członek Dumy może być usunięty z posiedzenia na podstawie uchwały komisyi albo pełnej Dumy, gdy wykluczenie z Dumy na pewien czas może nastąpić tylko na podstawie uchwały pełnej Dumy.

Art. XLI. Na posiedzenia Dumy i jej komisyj publiczność niema wstępu.

Art. XLII. Prezydent Dumy ma prawo dopuścić na posiedzenia Dumy reprezentantów prasy, z wyjątkiem posiedzeń tajnych. Może atoli dopuścić tylko po jednym reprezentancie z każdego dziennika.

Art. XLIII. Prezydent Dumy ma prawo zarządzić posiedzenie tajne, jeśli dotyczący minister, który przedłożył daną sprawę pod obrady, oświadczy, że stanowi ona tajemnicę państwową.

Art. XLIV. Sprawozdania ze wszystkich pełnych posiedzeń Dumy, spisywane przez zaprzysiężonych stenografów, mogą być za zezwoleniem prezydenta Dumy ogłoszone w dziennikach. Wyłączone są z tego sprawozdania z posiedzeń tajnych.

Art. XLV. Sprawozdania z posiedzeń tajnych mogą być ogłoszone w całości lub części za zezwoleniem prezydenta Dumy, jeśli on zarządził posiedzenie tajne, a za zezwoleniem ministra, jeśli posiedzenie tajne zarządzone zostało na żądanie ministra.

Art. XLVI. Minister, względnie przełożeni oddziałów, mogą w każdem stadyum cofnąć sprawę przedłożoną Dumie. Odnośnie do kwestyj poruszonych przez własną ustawową inicyatywę Dumy, może minister lub szef departamentu tylko wówczas cofnąć tę sprawę, jeśli pełne posiedzenie Dumy zgodzi się na to zarządzenie.

Art. XLVII. Za uchwałę Dumy uważać należy każdą jej opinię, przyjętą przez większość członków. W tej rezolucyi ma być kategorycznie wypowiedziane niezgodzenie się Dumy na przedłożony projekt ustawy. Przedłożone przez Dumę zmiany mają być w dokładny sposób sformułowane.

Art. XLVIII. Przedyskutowane przez Dumę projekty ustaw będą przedkładane Radzie państwa wraz z odpowiedniemi uchwałami. Po ukończeniu obrad w Radzie państwa, uchwała jej wraz z uchwałą Dumy przedłożona będzie carowi, z wyjątkiem wypadków wymienionych w artykule XLIX.

Art. XLIX. Projekty ustaw, odrzucone większością dwóch trzecich głosów na plenarnem posiedzeniu Dumy i Rady państwa, zostaną odesłane do odnośnego ministerstwa, celem ponownego przedyskutowania i ponownego przedłożenia do ustawowych obrad, jeśli car na to się zgodzi.

Art. L. W razie, gdyby Rada państwa nie mogła przyjąć uchwały Dumy, może być odnośna sprawa, na podstawie uchwały pełnego posiedzenia Rady państwa, przedłożoną specyalnej komisyi, której członków wybiera się na pełnem posiedzeniu Dumy i Rady państwa z obu ciał. Ta komisya pracuje pod przewodnictwem prezydenta Rady państwa lub przełożonego jednego z departamentów, a ma na celu doprowadzenie do pogodzenia zapatrywania Rady państwa z uchwałą Dumy.

Art. LI. Elaborat tej specyalnej komisyi, zawierający porozumienie między zapatrywaniem Rady państwa, a uchwałą Dumy, zostanie przedłożony pełnemu posiedzeniu Dumy, a następnie pełnemu posiedzeniu Rady państwa. Jeżeli specyalna komisya nie osiągnie porozumienia, ma być sprawa bezpośrednio odesłaną na pełne posiedzenie Rady państwa.

Art. LII. W razie niemożliwości odbycia posiedzenia Dumy z powodu braku kompletu, mają być obrady odroczone do następnego posiedzenia, które ma się odbyć najdalej za dwa tygodnie. Jeśliby po upływie tego terminu, kwestya jakaś z powodu niedostatecznej liczby członków nie mogła znów przyjść pod dyskusyę, to odnośny minister ma prawo odnieść się do Rady państwa, bez konieczności czekania na uchwałę Dumy.

Art. LIII. Jeżeli car uważa, iż obrady Dumy nad przydzielonem jej przedłożeniem są za zbyt rozwlekłe, ma Rada państwa wyznaczyć ostateczny termin, do którego Duma ma powziąć uchwałę. Gdyby Duma mimo to do tego terminu uchwały nie powzięła, to Rada państwa będzie mogła obradować nad tą kwestyą bez potrzeby czekania na uchwałę Dumy.

Art. LIV. Wnioski o zmianach istniejącej ustawy mogą być doręczone pisemnie prezydentowi Dumy przez członków Dumy. Jeżeli wniosek taki podpisany jest przynajmniej przez 30 członków, to prezydent Dumy musi ten wniosek przydzielić odpowiedniej komisyi.

Art. LV. Czas obrad nad podobnymi wnioskami ma być podany do wiadomości ministra, względnie szefa departamentu, któremu ma się doręczyć odpis wniosku.

Art. LVI. Jeśli minister lub szef departamentu w porozumieniu z Dumą uważa za konieczne wniesienie, zmianę lub ogłoszenie ustawy, to obejmuje on przeprowadzenie tej kwestyi w drodze ustawowej.

Art. LVII. Jeżeli minister nie zgadza się na taki wniosek, uchwalony przez komisyę, a Duma na plenarnem posiedzeniu przyjmie go większością dwóch trzecich głosów, to sprawa cała musi być skierowaną do Rady państwa, a następnie do cara. Jeśli car zarządzi dalsze ustawowe traktowanie sprawy, to ostateczne wypracowanie projektu ma być poruczone ministrowi, względnie dotyczącemu szefowi oddziału.

Art. LVIII. Interpelacye w sprawie działalności ministrów lub szefów sekcyi, oraz ich funkcyonaryuszy, co do których zachodzi podejrzenie, iż naruszyli ustawę, mają być wręczone prezydentowi Dumy przez członków Dumy na piśmie. W tej interpelacyi wyrażonem ma być, która ustawa i pod jakim względem została naruszoną. Jeżeli interpelacyę podpisze przynajmniej 30 członków, to prezydent musi ją przedłożyć pełnej Dumie.

Art. LIX. Jeżeli interpelacyę przyjęto większością głosów, musi być przedłożoną ministrowi lub szefowi sekcyi.

Art. LX. Najdalej do miesiąca po przyjęciu interpelacyi, muszą ministrowie lub szefowie odpowiednich sekcyj dać Dumie wyjaśnienie, lub podać powody, dla których wyjaśnienia dać nie mogą.

Art. LXI. Jeżeli Duma większością dwóch trzecich głosów nie uzna odpowiedzi na interpelacyę za wystarczającą, sprawa zostanie przez Radę państwa przedłożoną carowi.

Art. LXII. Szczegóły wewnętrznej organizacyi Dumy podane będą do powszechnej wiadomości przez senat.

Petersburg, 19. sierpnia. Car Mikołaj wydał następujący manifest: „Rossya powstała i stała się silną przez niewzruszoną solidarność cara z narodem i narodu z carem. Jedność między carem a narodem tworzy wielką moralną siłę, która stworzyła Rossyę w ciągu stuleci, broniła jej przed nieszczęściami i napadami, która tworzy podstawę jedności, niezawisłości i niepodległości, jakoteż materyalnego dobrobytu i duchowego rozwoju, teraz i w przyszłości.

„W naszym manifeście z 26 lutego 1905 wezwaliśmy wszystkich wiernych synów Ojczyzny do porozumienia się, ażeby rozwinąć organizacyę państwową i aby ustanowić porządek życia wewnętrznego. Staraliśmy się pochodzące z wyboru ciała publiczne pogodzić z organami rządowymi i usunąć różnice między poszczególnemi instytucyami, oddziaływujące tak zgubnie na normalny rozwój państwa.

„Nasi przodkowie, samodzierżcy carowie zawsze mieli to na oku. Teraz nadszedł czas, aby ich dobre zamiary dalej urzeczywistnić i z całego państwa rossyjskiego powołać wybranych mężów, którzyby stale współdziałali przy wypracowywaniu ustaw; w tym celu powołujemy obok istniejących już w państwie instytucyj, specyalne ciało doradcze, które będzie miało za zadanie tymczasowe wypracowywanie i obradowanie nad projektami ustaw, jakoteż kontrolowanie budżetu państwa. Z tego powodu uważaliśmy za konieczne przy równoczesnem zachowaniu podstawowej, utrzymującej państwo władzy autokratycznej, utworzyć gosudarstwienną Dumę i zatwierdzić ordynacyę wyborczą dla tej Dumy, obejmującą cały obszar państwa, z wyjątkiem poszczególnych terytoryów, dla których konieczne są specyalne rozporządzenia.

„Co się tyczy udziału delegatów z wielkiego księstwa finlandzkiego w obradach gosudarstwiennoj Dumy, będą wydane specyalne zarządzenia.

„Równocześnie polecamy ministrowi spraw wewnętrznych, aby przedłożył bezpośrednio do naszego zatwierdzenia ordynacyę wyborczą gosudarstwiennoj Dumy, a mianowicie tak, aby posłowie z 51 gubernij i dońskiej prowincyi wojskowej najpóźniej w połowie stycznia 1906 mogli się zebrać. Zastrzegamy sobie przeprowadzenie ukształtowania Dumy; jeśli zajdzie konieczność specyalnych zmian, na pożytek państwa i w duchu wymagań czasu, to wydamy w danej chwili konieczne zarządzenia.

„Żywimy przekonanie, że wybrani przez cały wierny lud mężowie, którzy powołani będą do brania udziału w obradach, okażą się godnymi zaufania cara, które ich powołało do udziału w wielkiem dziele, okażą się również godnymi w obliczu całej Rossyi. Przekonani jesteśmy, że w zupełnem porozumieniu z innemi instytucyami i władzami, ustanowionemi przez nas w państwie, usilnie przyczynią się oni do pracy nad dobrobytem naszej matki Rossyi, celem wzmocnienia jedności, bezpieczeństwa i wielkości państwa, jakoteż dla zapewnienia pokoju i dobrobytu ludom.

„Prosząc niebiosa o błogosławieństwo dla pracy tego, przez nas utworzonego ciała i w niezwruszonem zaufaniu w dobroć Boga i w wielką misyę historyczną, którą Opatrzność wytknęła naszej drogiej Ojczyźnie, liczymy na pewne, że przy pomocy Wszechmocnego i przy współudziale wszystkich swoich synów, wyjdzie Rossya z obecnych ciężkich doświadczeń z tryumfem i znowu powstanie w swej wielkości i w chwale tysiącletniej historyi. Dan w Peterhofie, d. 19 sierpnia, 11 roku naszego panowania.“

Petersburg, 19 sierpnia. (*Pet. Ag.*) Ukaz do senatu z daty dzisiejszej zarządza ogłoszenie manifestu w sprawie utworzenia Dumy, a zarazem zaznacza, że wszystkie kwestye, dotyczące organizacyi systemu rządowego, będą musiały być przedkładane Dumie. W końcu ukaz ten unieważnia ukaz, wydany 18 lutego 1905 w tej sprawie.

Petersburg, 19 sierpnia. (*Pet. Ag. tel.*) Ordynacya wyborcza Dumy zawiera następujące ogólne postanowienia: (*Wiedeńskie Biuro koresp.* zaznacza, że ta depesza *Pet. Ag. tel.* jest bardzo niejasno zredagowana. *Przyp. Red.*).

Wybory do dumy będą przedsięwzięte: 1. w prowincyach i terytoryach, 2. w następujących miastach: Petersburg, Moskwa, Baku, Astrachań, Warszawa, Wilno, Woroneż, Jekaterynosław, Irkuck, Kazań, Kijów, Kiszyniów, Kursk, Łódź, Niżny Nowogród, Odessa, Oreł, Ryga, Rostow nad Donem, Samara, Saratow, Taszkent, Tyflis, Tuła, Charków i Jarosław.

W Polsce, w Syberyi, na Kaukazie, w Turkestanie i kilku innych prowincyach odbędą się wybory według specyalnych postanowień.

Liczba członków Dumy dla każdej gubernii, dla każdej prowincyi i miasta jest ustanowiona w osobnem zestawieniu. Ogólna liczba wybranych wynosić będzie 412, z tego 28 posłów wybranych będzie przez miasta.

Wybory członków Dumy w prowincyach i terytoryach dokonywane będą przez wyborcze zgromadzenia prowincyonalne, złożone z wyborców, którzy wybierani będą: 1. przez właścicieli dóbr w okręgach; 2. przez miejskich wyborców; 3. przez pełnomocników małych okręgów wiejskich i przez stanice. Ogólna liczba wyborców w każdej prowincyi ustalona jest w osobnem zestawieniu.

Zgromadzenia wyborców liczą w obu głównych miastach po 160, w innych wymienionych wyżej miastach po 80 członków.

Od prawa wyborczego wykluczeni są: Kobiety, mężczyźni poniżej 25 lat, słuchacze zakładów naukowych, wojskowi i żołnierze marynarki w czynnej służbie, jakoteż koczownicy i zagraniczni poddani, dalej osoby karane za zbrodnie, za dezercyę, za niewypłacalność. Prócz tego w wyborze nie biorą udziału gubernatorowie, wicegubernatorowie, policmajstrzy i ich pełnomocnicy w tych miejscowościach, gdzie spełniają swe funkcye. Kobiety mogą wybierać z polecenia mężów i synów, ojcowie mogą prawo wyborcze odstąpić synom.

W zgromadzeniu wyborców (walmanów) biorą udział: właściciele dóbr, wymienieni w dotyczącym okręgu w osobnem zestawieniu wymiarów; dalej właściciele przedsiębiorstw górniczych, podani w osobnym wykazie wymiarów; właściciele przedsiębiorstw przemysłowych, wartości 15.000 rubli; członkowie kleru, którzy w dotyczących okręgach posiadają majątki kościelne. — W zgromadzeniach wyborczych biorą udział osoby, posiadające nieruchomości przynajmniej 1.000 rubli wartości i przemysłowcy I. kategoryi. W wyliczonych na początku regulaminu miastach biorą w zgromadzeniach wyborczych udział właściciele nieruchomości w mieście, wartości przynajmniej 3.000 rubli w obu stolicach, a 1.500 rubli w innych miastach, przemysłowcy I. kategoryi, osoby płacące podatki od czynszów X. kategoryi. Nikt nie może oddać więcej jak 1 głosu. Wybory będą się odbywały pod nadzorem ministra spraw wewnętrznych, gubernatorów i policmajstrów. Dla wyborów będą w każdym poszczególnym okręgu utworzone osobne komisye wyborcze, złożone z przewodniczącego i dwóch wybranych przez burmistrza, z pośród uprawnionych do głosowania osób. Wybór odbywać się ma tajnie zapomocą kul. Członkami Dumy mogą być wybrane tylko takie osoby, które na to się zgodziły. Urzędnicy państwowi mogą być tylko pod tym warunkiem wybrani, że równocześnie zrzekną się urzędu. Kandydować do Dumy można tylko w miejscu zgromadzenia wyborczego tak w mieście, jak na prowincyi. Tylko takie osoby mogą być wybrane, które władają biegle językiem rossyjskim.

Kraków, 19 sierpnia. (*Tel. pryw.*). Dnia 3 września, w niedzielę, obchodzi kolarski oddział tutejszego „Sokoła“ dziesiątą rocznicę swego istnienia. Na uroczystość zaproszono wszystkie oddziały kolarskie z całego kraju.

Wiedeń, 19 sierpnia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Ministerstwo spraw wewnętrznych zatwierdziło zmianę 34 artykułu statutów, uchwaloną na VIII zwyczajnem walnem zgromadzeniu „Akcyjnego Towarzystwa dla przemysłu naftowego“ we Lwowie.

Wiedeń, 19 sierpnia. Dr. Bareuther, poseł do parlamentu, członek stronnictwa wszechniemieckiego, zmarł w Fryburgu, w Brysgowii.

Położenie w Królestwie Polskiem i w Rossyi.

Warszawa, 19 sierpnia. (*Tel. pryw.*). Onegdaj na ulicy Dzikiej na Jana Rudnickiego, właściciela zakładu rzeźbiarsko-kamieniarskiego, w chwili, gdy wyszedł z domu, napadło kilku ludzi i zadało mu sztyletem ranę w szyję i dwie rany w plecy. Sprawcy zbiegli. Stan rannego bardzo ciężki.

Tego dnia o godzinie 10 wieczór w piwiarni na ulicy Podwale, podczas sprzeczki między gośćmi, zabito pchnięciem noża w serce właściciela piwiarni Adama Odorskiego. Zabójca, podobno jakiś szewc, zbiegł.

O tym czasie przy ul. Obożnej kilku mężczyzn strzeliło z rewolwerów do czeladnika rzeźnickiego, Henryka Kielińskiego, przyłożywszy broń do brzucha. Nadto raniono go nożem w głowę. Sprawcy zbiegli. Stan rannego beznadziejny.

W nocy z środy na czwartek napadło kilku ludzi na szosie opodal wsi Ząbki na dyrektora tamtejszej cegielni, Bolesława Mierczyńskiego, jadącego powozem. Napastnicy strzelali doń z rewolwerów, on jednak kijem zdołał obronić się, powalając dwu rabusiów, poczem szybko powozem umknął. Sprawcy nieznani.

Rokowania pokojowe.

Portsmouth, 19 sierpnia. Na wczorajszem popołudniowem posiedzeniu odroczono konferencyę do dnia 22 sierpnia. godziny 3 po południu.

Paryż, 19 sierpnia. *Matin* donosi z Portsmouth, że Witte uważa konferencyę za skończoną. Co do wynagrodzenia wojennego, delegaci są nieugięci.

Paryż, 19 sierpnia. *Petite Parisienne* donosi z Portsmouth, że Witte oświadczy, iż nie ma żadnych danych do przypuszczenia, co nastąpi we wtorek, po ponownem zebraniu się konferencyi. Możliwe jest, że niektóre mocarstwa wywrą korzystny wpływ.

Londyn, 19 sierpnia. *Daily Telegraph* donosi z Tokio: Widoki pokoju są znakomite. Wkrótce zbierze się japoński parlament na nadzwyczajną sesyę.

Wojna
rossyjsko-japońska.

Londyn, 19 sierpnia. *Daily Telegraph* donosi z Niuczwangu: Od kilku dni posuwa się japońska armia spiesznie drogą lądową, a rzekami przewożą ogromne zapasy.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 18 sierpnia 1905 r. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 668·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 782·50, Akcye Anglobanku 319·75, Akcye Unionbanku 549·50, Akcye Länderbanku 458·—, Akcye Bankvereinu 561·25, Akcye Bodencredit 1034·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 565·—, Akcye kolei państwowych 675·50, Akcye kolei Południowej 91·25, Akcye kolei Elbethal 447·50, Akcye kolei Północnej 5875·—. Akcye kolei czerniowieckiej 583·—, Akcye Alpiny 538·50, Akcye Rima Muranyi 554·—, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2745·—. Akcye Fabryki broni 560·—, Akcye Tureckie tytoniowe 378·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 923·—.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 19. sierpnia 1905.

	płacą		żądają	
	walutą koron.			
	K	h	K	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	553	—	563	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	—	—	260	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. w likwidacyi	—	—	—	—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (420 kor.)	—	—	—	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	580	—	586	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a. (400 kor.)	—	—	—	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	—	320	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	410	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	111	25	—	—
„ „ „ 4½% „ los w 50 l.	101	30	102	—
„ „ „ 4% „ 60 l. po 200 k.	99	—	99	70
„ kraj. 4½% „ los w 51 l.	101	50	102	20
„ „ 4% „ los w 57 l.	99	80	100	50
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	99	80	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los. w 41½ lat	99	80	—	—
4% los. w 56 lat	99	80	100	50
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	99	80	100	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	80	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	101	50	—	—
„ „ „ 4½% (3 em.)	101	50	102	20
„ „ „ 4% (4 em.)	99	50	100	20
Kol. lokalne dtto 4% po 200 kor.	99	50	100	20
Pożyczki kr. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
„ 4% po 200 kor. z roku 1893	99	70	100	40
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	98	40	—	—
„ „ „ 4½ „ 200 „	101	10	101	80
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	88	—	96	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	24	11	40
20 frankówka	19	—	19	25
100 rubli rossyjskich srebrnych	250	—	253	—
100 rubli rossyjskich papierowych	252	30	254	30
100 marek niemieckich	117	—	117	50

bez kuponu bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. sierpnia 1905

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	100·55	100·75
styczeń lipiec	100·50	100·70
Koronowa waluta.		
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	101·25	101·45
kwiecień-październik	101 20	101·40
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 4 pr.	157·—	159 —
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	191·—	193·—
„ „ 1864 po 100 zł.	293·25	295·50
„ „ 1864 po 50 zł.	293·50	295·50
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	296·—	298·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa) reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	119·55	119·75
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	100·60	100·80
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	100·70	101·70
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	118·75	119·75
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	499·—	501·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	128·35	129·35
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	100·60	101·50
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	100·65	101·65
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe)		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	104·—	105·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 200 1000 i 5000 zł. 4 pr.	100·80	101·80
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	100·90	101·90
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	100·10	101·10
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	100·70	101·70
Kol. lwowsko-czern-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	100·40	101·40
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	118·50	119·50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	96·60	96·80
Węg. obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	165 90	167 90
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	217·85	219·85
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	215·50	217·50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	97·—	98·—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	96·30	97·30
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	270·—	276·—
Poż. regul. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106·40	107·40
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	99·50	100·50
Koronowa waluta.		
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102·50	103·50
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—·—	—·—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	99·35	100·35
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	99·60	100·60
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	98·40	99·40
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	102·—	107 90
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	141·75	142·75
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)		
Anglo-Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	100·—	101·—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	301·—	309·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	302·—	310·80
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	102·40	103·40
„ „ „ „ los 4 pr.	99·30	100·30
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	112·—	113·—
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	101·30	102 25
„ „ „ „ „ 60 l. za 200 kor. 4 pr.	99·—	100·—
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	99·60	100·55
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	99·60	—·—
„ „ „ „ 4 pr. stare	99·75	—·—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—·—	—·—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	101·60	102·60
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	—·—	—·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	101·60	102·50
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	99·45	100·45
Austro-węg. banku 40½ lat los 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ 50 lat los. 4 pr.	100·90	101·90
II. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 4 pr.	116·90	117 90
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	117·—	—·—
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101·65	102·65
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	101·40	102 40
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	101·40	102·40
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	101·40	102·40
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	94·35	95·35
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	99·95	100 95
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	112·—	113·—
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	112·—	113·—
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	100·—	101·—
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	26·—	27·50
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	475·—	482·50
Clary 40 zł. m. k.	156·—	164·—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	78·—	83·—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	88·25	94 25
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	65·50	69·50
Palffy 40 zł. m. k.	175·—	185 50
Koronowa waluta.		
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	54·25	55·75
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	34·75	35·75
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	62·—	66·—
Salma 40 zł. mk.	214·—	223·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	74·—	78·—
St. Genois 40 zł. mk.	—·—	—·—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—·—	—·—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—·—	—·—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	—·—	—·—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	317·75	318·75
Peszt. Banku handl. 500 zł.	2885·—	2895·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	667 50	668 50
Węg Banku kredyt 200 zł.	782·—	783·—
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	543 40	544·40
Galic. banku hip. 200 zł.	555·—	—·—
„ „ dla handl. i przem. 200 zł.	—·—	200·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	456 40	457·40
„ Austro-węg. 1400 k.	1631·—	1641·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	549 25	550 25
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	247·—	247·50
Zivnosteńska banka 100 zł.	246·50	247·50
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	456·—	—·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	430·—	—·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5870·—	5885·—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—·—	—·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	405·—	415 —
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	582·—	584·—
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392·—	400·—
„ państwowych 200 zł.	—·—	—·—
„ południowej 200 zł.	—·—	—·—
„ węg. galic. I. 200 zł.	414 50	416 50
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1000 —	1006·—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	672·—	676 —
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	918·—	925·—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	536 50	537 50
Pragskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	2747·—	2757·—
Schodnicy 500 kor.	652 —	662 —
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—·—	—·—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	285·—	287·—
N. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5. pr.	117·20	117·40
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240·—	240 25
Paryż za 100 franków	95·32½	95·52½
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—·—	—·—
Niemieckie banki	117·25	117·55
Włoskie banki	95·32½	95·52½
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·40	95·57½
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11·35	11·39
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·10	19·14
20-markówka	23·44	23·53
Rosyjski półimperyał	—·—	—·—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117·20	117·40
Włoskie banknoty za 100 lir.	95·40	95·60
Ruble	2·53¼	2·54

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 1095 5 (4) [6470 3—3]

Dnia 30. sierpnia 1905 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 17 sądu tutejszego licytacya 1/3 części realności objętych lwh. 51 i 53 ks. gr. gm. Hrebenów z przynależnościami.

Nieruchomości oceniono na 908 kor. 67 hal., przynależności zaś na 283 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi whl. 51 758 kor. 66 hal., a lwh. 53 36 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 17.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Skole, 18. lipca 1905.

L. cz. E. 997/5 (6) [6465 2—3]

Na żądanie Dra Ludwika Raabego we Lwowie, odbędzie się dnia 14. października 1905 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I. w Niemirowie, licytacya całego ciała hip. lw. 111 i połowy lwh. 1110 gm. Magierów wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1000 kor. 75 hal.

Najniższa cena wynosi 667 kor. 16 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Niemirów, dnia 4. sierpnia 1905.

C. k. Ministerstwo wojny (wspólne).

Odd. 13, Nr. 1462 z 1905. [6475]

Obwieszczenie.

Ministerstwo wojny zamierza dostawę przedmiotów w załączonym wykazie wymienionych, w drodze ogólnej konkurencyi zabezpieczyć i zaprasza niniejszem do wniesienia ofert.

Oferenci mają następujące wskazówki przestrzegać.

I. Uwzględnieni będą tylko austryacko-węgierscy obywatele, u których zaufanie i możliwość dostawy żadnej wątpliwości nie ulega. Firmy, które do wojskowych konsorcyów dostawczych już należą, przy tej konkurencyi uwzględnione nie będą.

Oferowane przedmioty muszą być bezwarunkowo w kraju i z krajowych materyałów wyrabiane.

Dotyczące warunki zawarte są w § 1 kontraktu dostawczego.

II. Dostawcy, którzy zarządowi wojskowemu jeszcze z poprzednich dostaw znani nie są, mają swoją solidność i możność dostawy (Solidităts- und Leistungsfähigkeitszeugnis), świadectwami udowodnić.

Do wystawiania wspomnianych świadectw są powołani:

1. Względem firm, które w regestrze handlowym są zaprotokołowane:

Izby handlowe i przemysłowe, w których powiatach dotyczące firmy się znachodzą.

2. Odnośnie do oferentów, którzy w sądach handlowych nie są zaprotokołowani:

Polityczne władze pierwszej instancyi w których obrębie oferenci mieszkają.

Władze, które do wydania tych świadectw powołane są wydają je nie partyom lecz odsyłają je wprost do ministerstwa wojny. Oferenci mają zatem w celu wygotowania tego dokumentu do dotyczących izb handlowych i przemysłowych (politycznych władz pierwszej instancyi) zawczasu odpowiednie podanie wnieść, w którem dokładnie podać mają:

1. Imię i nazwisko (nazwa firmy).
2. Zatrudnienie i miejsce zamieszkania.
3. Wojskową władzę, która do przeprowadzenia układów jest powołaną (w tym wypadku ministerstwo wojny).
4. Termin do wniesienia ofert i wreszcie
5. Przedmioty dostawy i ilość tychże.

Odpowiedź, którą przedsiębiorcy na to podanie otrzymają załącza się do oferty.

III. Oferowanie ogranicza się tylko na te przedmioty, które w załączonym wykazie są wymienione i może na całą ilość pojedynczych przedmiotów lub też na dowolną część tychże opiewać.

IV. Wszystkie przedmioty muszą być dostawione podług nowo zatwierdzonych zapieczętowanych wzorów i opisów, które w składach mundurowych Berno, Budapeszt, Kelenföld, Grac i Wiedeń (Kaiserebersdorf) oglądać można. Jakość dostawionych artykułów musi wspomnianym wzorom co najmniej dorównywać. Sorty normowane w kilku gatunkach wielkości, a których zapotrzebowanie co do gatunków wielkości w załączonym wykazie nie jest podane, mają się dostawić podług przepisanych, lub też według przy zamówieniu przeznaczyć się mających gatunków wielkości.

Przedsiębiorcom wolno zwrócić się do wyż podanych zakładów mundurowych o wypożyczenie wzorów za opłatą. Przedsiębiorcy, którzy jeszcze z poprzednich dostaw wzory posiadają, mają się w ich własnym interesie upewnić czy te wzory są jeszcze prawomocne. Sorty nie odpowiadające ostatnim wzorom wyklucza się od przyjęcia.

W cenach, które przedsiębiorcy za wzory płacić mają włączone są oprócz własnych kosztów także 15% na koszta własnego zarządu (Regiespesen).

V. Kociołki do gotowania, kaserole, przykrywki do kociołków, w końcu konewki (Kochgeschirre Kasserole, Deckelschalen zum Infanteriekochgeschirr endlich Wasserkannen), mają być na jeden raz do końca lipca, potem skórzane rękawice po połowie z końcem września i listopada 1906 odstawione — podczas gdy odstawa wszystkich innych przedmiotów najpóźniej do końca września 1906 tak się ma odbyć, że z zamówionej ilości czwarta część do końca marca, maja, lipca i września 1906 ma być oddana.

Zarząd wojskowy zastrzega sobie wyraźnie prawo oferowaną ilość dostaw ewentualnie zmniejszyć lub też takową o połowę zwiększyć.

Takie zwiększone zamówienie może także w przeciągu roku 1906 w każdym czasie nastąpić i wtedy oferenci są zobowiązani więcej zapotrzebowane przedmioty w przeciągu czterech miesięcy od dnia zamówienia dostawić, przyczem ceny i warunki ugody pozostają te same jak dla przedmiotów poprzednio zamówionych.

VI. W ofercie, która według załączonego formularza sporządzoną być ma, winien przedsiębiorca dokładnie i wyraźnie podać skład mundurów do którego przedmioty dostawić sobie życzy, ilość i nazwę ofiarowanych do dostawy przedmiotów, cenę każdego z nich cyframi i literami, nareszcie termin dostawy.

W razie gdy zarząd wojskowy życzeniu dostawcy względem miejsca odstawy zadosyć uczynić nie może, to ma ten ostatni w takim razie wysyłkę do innego lub też nawet do kilku składów mundurowych, na własne koszta i niebezpieczeństwo uskutecznić.

Dozwala się dostawcy przedmioty do dostawy gotowe w najbliższym składzie mundurów do zbadania przedłożyć, a potem w danym wypadku na własny koszt i niebezpieczeństwo do innych składów mundurowych odesłać. Kożuchy (futra) należy jednakowoż wprost do dotyczących składów mundurowych odstawiać.

Dla przesyłek kolejowych do składów mundurowych, które po zbadaniu przez takowe odebrane zostały, przyznaje się dostawcom prawo taryfy wojskowej w drodze zwrotu kosztów, w którym to celu skład mundurów na dotyczących listach frachtowych potwierdza dostawcy, że przesyłka w posiadanie skarbu wojskowego przeszła.

VII. Jeżeli kilku przedsiębiorców wspólnie oferuje to mają w ofercie wyraźnie uwidocznić:

1. Że ręczą solidarnie za dokładne wykonanie warunków dostawy.
2. I kto w ich imieniu jest upoważniony w tym interesie z zarządem wojskowym traktować.

Taką wspólną ofertę mają wszyscy przedsiębiorcy z podaniem zajęcia i miejsca zamieszkania imieniem i nazwiskiem podpisać.

VIII. Dla zabezpieczenia oferty ma być w jednej z kas wojskowych w miejscu urzędowania intendantury korpuśnej złożoną kaucya w wysokości 5% tej wartości, która według żądanych cen za oferowane przedmioty wypada.

Kaucya ta może być złożona w gotówce lub też w papierach wartościowych, które się do składania kaucyi kwalifikują.

IX Złożenie kaucyi potrzeba w ofercie wymienić z zapodaniem kwoty i rodzaju tejże (gotówka, papiery wartościowe).

Kwit depozytowy wystawiony przez kasę wojskową na złożoną kaucyę, ma być równocześnie z zapieczętowaną ofertą lecz w osobnej i także zapieczętowanej kopercie (według podanego na końcu obwieszczenia formularza) odesłany.

Zwraca się uwagę, że kowertowane oferty i kwity depozytowe nie można razem do wspólnej trzeciej koperty wkładać lecz należy je osobno ale równocześnie odesłać.

W celu złożenia kaucyi mają się oferenci zawczasu, a nie dopiero w ostatnich dniach przed upływem terminu do wniesienia ofert, do dotyczących kas wojskowych zwrócić.

X. Oferty, które u referentów zarządowi wojskowemu nie znanych w p. 2 wspomnianemi rezolucyami izb handlowych i przemysłowych, a względnie politycznych władz, na wniesione podania o wydanie świadectwa solidności i możności dostawy zaopatrzone być mają — potem kwity depozytowe na złożenie kaucyi, które równocześnie jednak osobno odsyłać należy, muszą wprost i najpóźniej do 15. października 1905 do godziny 12 w południe do protokołu podawczego Ministerstwa wojny wpłynąć.

XI. Szczegółowe warunki, które w formie ugodowego zarysu ułożone zostały, można przejrzeć w korpuśnych intendancyach, w składach mundurowych wymienionych w p. IV. w wszystkich izbach handlowych i przemysłowych austryacko-węgierskiej monarchii, w związku austryackich przemysłowców w Wiedniu, w muzeum handlowem w Budapeszcie i w węgierskiem stowarzyszeniu przemysłowem w Budapeszcie.

XII. Przedsiębiorcy mają w ofercie wyrazić:

1. Że przeglądnęli warunki dostawy i kontraktu, że je zrozumieli i że się takowym zupełnie poddają.
2. Że przeglądnęli próbki do dostawy rozpisanych przedmiotów i że co się dotyczy materyału, z którego te przedmioty wykonane być mają i co do sposobu konfekcyi dokładnie się poinformowali.

XIII. Zawiera jakaś oferta w liczbach i literach różne zapodane ceny to ceny podane literami uważa się za miarodajne.

Dla przedsiębiorcy jest oferta prawomocną od chwili wniesienia tejże, dla zarządu wojskowego zaś dopiero wtedy, gdy oferujący o przyjęciu jego oferty przez Ministerstwo wojny zawiadomiony został.

Oferent zrzeka się prawa odstąpienia, tudzież terminów co do przyjęcia jego oferty podanych w § 862 ks. u. i artykułów 318 i 319 austryackiego i w §§ 314 i 315 węgierskiego prawa handlowego.

XIV. Zarząd wojskowy zastrzega sobie nieograniczony wybór między oferentami.

Przy równych zresztą warunkach mają producenci przed handlarzami pierwszeństwo. Przy wniesieniu ofert należy miejsce wyrobu względnie źródło, z którego się przedmioty poszczególne sprowadza wymienić (patrz formularz oferty).

Jeżeli oferta nie będzie w całej treści lecz ze zredukowaniem ofiarowanej ilości i cen, przyjętą, to winien dotyczący oferent po otrzymaniu zawiadomienia, w przeciągu dni pięciu (5) do Ministerstwa wojny deklaracyę wnieść, czy redukcye swojego zaofiarowania przyjmuje czy nie.

Zredukowanie oferty uważa się ze strony przedsiębiorcy za przyjęte jeżeli tenże w przeciągu pięciu dni, wyż wymienioną deklaracyę niedokładnie lub też wcale nie oddał.

Jeżeli z zapodań w jednej ofercie na różne przedmioty, jeden z tychże — lub też kilka przyjętych zostało, to przyjęcie zobowiązuje oferta natychmiast.

XV. Oferenci są zobowiązani po całem częściowem lub też za ich zezwoleniem zredukowanem przyjęciu ofiarowanych artykułów deponowane wadyum na 10% wartości uzupełnić i pisemną ugodę, z której jeden egzemplarz na koszta przedsiębiorcy przepisanym stemplem ma być zaopatrzony — zawrzeć.

Jeżeli który z otrzymujących dostawę ugody podpisać nie chce lub też do podpisu pomimo zawezwania nie zjawi się, to natenczas przyjęta cała, częściowa lub za jego zezwoleniem zredukowana oferta, w związku z zarysem ugodowym należącym do tego obwieszczenia, zastępuje ugodę.

Oferty, które wyż podanym warunkom w jakikolwiek sposób nie odpowiadają albo zapóźno lub też telegraficznie nadesłane zostaną, nie będą wcale uwzględnione.

Wiedeń, dnia 1. sierpnia 1905.

Formularz do oferty.

Do

c. k. Ministerstwa wojny.

OFERTA.

1 kor. Stempel

Ja N. N. zamieszkały w . . . . oświadczam niniejszem, że następujące przedmioty, w niżej podanej ilości i po wymienionych cenach w oznaczonym terminie, do c. k. składu mundurów w[1]) . . . . według ugody dostarczyć chcę.

Ilość		Nazwa	Cena						Termin dostawy
podanych przedmiotów			za		cyframi		literami		
					K	h	K	h	
	sztuk		jedną	sztukę					1/4 do końca marca 1906[2])
	garniturów		jeden	garnitur					1/4 do końca maja 1906[2])
									1/4 do końca lipca 1906[2])
									1/4 do końca września 1906[2])

etc. etc.

Potwierdzam:

1. Że warunki dostawy i kontraktu, wydane przez Ministerstwo wojny oddział 13, l. 1462 z roku 1905 przeglądnąłem, takowe zrozumiałem i że się im zupełnie poddaję; następnie
2. Że próbki rozpisanych przedmiotów dokładnie zbadałem i że się względem materyałów i konfekcyi tychże dokładnie poinformowałem.

Poręczam za dokładne wykonanie mego zapodania złożeniem kaucyi w wysokości . . . . koron, składającej się z . . . koron (t. j. 5% od wartości oferowanych sort na koron . . . .), składającej się z . . . . . . (gotówki, papierów wartościowych, dokumentów) która podług kwitu depozytowego w osobnej kopercie przesłanego, w kasie wojskowej w . . . . złożoną została.

Oferowane przedmioty wykona się w mojej fabryce (w pracowni P. N. w . . . . Ulica . . . . Nr. . .).

Urzędowa odpowiedź na podanie o wystawienie świadectwa solidności i możności dostawy, załącza się.

N. . . . . , dnia . . . . . . 1905.

Własnoręczny podpis (Imię i nazwisko) oferenta względnie nazwa firmy zaprotokołowana w sądzie handlowym.)

[1]) Odnośnie do p. VI. obwieszczenia.

[2]) Na kociołki, kaserole, nakrywki do kociołków, potem na szalki i konewki, należy w myśl p. V. obwieszczenia oferować termin dostawy na koniec lipca, na skórzane rękawice po koniec września i listopada 1906.

Formularz na kopertę do oferty.

Do

c. k. Ministerstwa wojny

oferta N. N. na dostawę ubiorów i przyborów zbroi, w skutek ogłoszenia Odd. 13, Nr. 1462 z 1905

w Wiedniu.

Formularz dla koperty na wadyum.

Do

c. k. Ministerstwa wojny

Kwit depozytowy na . . . . koron . . hal. (gotówki, papierów wartościowych, dokumentów) do oferty p. N. N. dotyczącej dostawy ubiorów i przyborów zbroi, na podstawie obwieszczenia odd. 13, Nr. 1462 z 1905

w Wiedniu.

Zwraca się specyalnie uwagę na p. IX. obwieszczenia co do osobnego przesyłania oferty i kwitu depozytowego.

WYKAZ dostawić się mających przedmiotów.

Ilość		Nazwa	żądane ceny za
5500	sztuk	fez z kutasem (Fez mit Quaste)	sztukę
99000	par	wełnianych rękawiczek *) (schafwollene Handschuhe)	parę
490	sztuk	czak huzarskich ze zwykłym czerwonym pokrowcem z podbródkiem, bez orła i róży bez sznurków i kiści (Husarentschako mit gewönlichem krapprotem Überzug mit Sturmband, ohne Adler, ohne Rose, und ohne Rosshaarbusch)	sztukę
900		czak husarskich ze zwykłym białym pokrowcem z podbródkiem, bez orła i róży, bez sznurków i kiści (Husarentschako mit gewönlichem weissen Überzug mit Sturmband, ohne Adler, ohne Rose, und ohne Rosshaarbusch)	
296		czak huzarskich ze zwykłym ciemno niebieskim pokrowcem z podbródkiem, bez orła i róży bez sznurków i kiści (Husarentschako mit gewöhnlichem dunkelblauen Überzug, mit Sturmband, ohne Adler, ohne Rose, und ohne Rosshaarbusch	
400		czak huzarskich ze zwykłym jasno-niebieskim pokrowcem z podbródkiem, bez orła i róży bez sznurków i kiści (Husarentschako mit gewönhlichem lichtblauen Überzug mit Sturmband, ohne Adler, ohne Rose, und ohne Rosshaarbusch)	
540		czak huzarskich ze zwykłym popielatym pokrowcem z podbródkiem, bez orła i róży bez sznurków i kiści (Husarentschako mit gewöhnlichem aschgrauen Überzug mit Sturmband, ohne Adler, ohne Rose nnd ohne Rosshaarbusch) (Sukno do obszywania daje państwo, Egalisierungstuch wird vom Ärar beigestellt)	
200		czapek z szarego płótna dla więźniów (Kappen aus graumeliertem Hallina für Kerkersträflinge)	sztukę
170		kaftaników z rękawami z szarego płótna dla więźniów (Leibeln mit Ärmeln aus graumelierten Halline für Kerkersträflinge)	
120		spodni zimowych z szarego płótna dla więźniów (Winterhosen ohne Springeisen aus graumelierten Hallina für Kerkersträflinge)	
100	par	papuczy (Filzstiefeln)	parę
26300	sztuk	kaftaników bawełnianych (Leibeln aus gewirktem Baumwollstoffe)	sztukę
25000		gaci bawełnianych (Unterhosen aus gewirktem Baumwollstoffe)	
900		chusteczek niebieskich bawełnianych dla więźniów (Sacktücher aus blaugedrucktem Baumwollstoffe für Kerkersträflinge)	
6300	metrów	bort do czaka lub czapek dla feldfebla (Borten zum Czako, zur Czapka oder Kappe für Feldwebel)	metr
7200		bort do czaka lub czapek dla kaprali (Borten zum Tszako, zur Tszapka oder Kappe für Corporale)	
650		pasków żółtych dla feldfebli z wypustką (Distinctionsbörtchen für Feldwebel und Gleichgestellte mit Vorstoss)	
12900		pasków żółtych dla feldfebli bez wypustki (Distinctionsbörtchen für Feldwebel und Gleichgestellte ohne Vorstoss)	
12000		pasków na rękawy złoconych szerokich (Armstreifen vergoldete breite)	
21000		pasków na rękawy złoconych wązkich (Armstreifen vergoldete schmale)	
6500		pasków na rękawy dla jednorocznaków etc. (Armstreifen für Einjährig-Freiwilligen etc.)	
10700		pasków na rękawy dla służących (Armstreifen für Officiersdiener und Pferdewärter)	
2400	garniturów	sznurów niebieskich do zawieszania kożucha lub ułanki (lichtblaue Anhängschnüre zum Pelzrock oder Pelzulanka)	garnitur
5000		sznurów czarno-żółtych do zawieszania do kożucha lub ułanki (schwarzgelbe Anhängschnüre zum Pelzrock oder Pelzulanka)	
2000		czarno-żółtych sznurków do zawieszania do atyli zimowej (schwarzgelbe Anhängschnüre zur Winteratilla)	
700		brunatnych sznurków do zawieszania do atyli zimowej (braune Anhängschnüre zur Winterattila)	
148100	metrów	sznurków do atyli także do spodni huzarskich (Atilaschnüre auch zu Hosen für Husaren)	metr
7200	sztuk	wełniane ozdóbki do czak huzarskich (wollene Verzierungen zum Husarentszako)	sztukę
2550		sznurków do kapeluszy (Schnüre zum Hut)	
14500		sznurków do czak, czapek (Schnüren zum Tschako, Tschapka, Kappe)	
80000		sznurków do spodni węgierskich (Schnüren zur ungarischen Hose)	
4800		akselbantów do kabatów i ułanek z kożuchem (Achselschlingen zum Pelzrock oder zur Pelz-Uhlanka)	
22400		odznak strzeleckich szkarłatnych (scharlachrothe Schützen-Abzeichen)	
2100		odznak strzeleckich zielonych (grasgrüne Schützen-Abzeichen)	
2100		sznurów dla fermajstrów (Vormeister-Anhangschnüre)	
2600		odznak sterniczych dla pionierów i robotniczych dla pułków kolejowych (Steuermannsauszeichnungen für Pionniere und Arbeitsauszeichnungen für das Eisenbahn und Telegraphenregiment)	
41700		portopee dla piechoty (Porteepee für Infanterie)	
5500		portopee dla konnicy Porteepee für Cavallerie)	
4300		sznurków do noszenia trąbek (Signalhornanhängschnüre)	
2100		frenzli do ułanek (Ulanenfransen)	
5600		róży do atyli (Attilaröschen)	

*) Płótno do obszywania ma się sprowadzać od zarządu wojskowego po cenie 61 h. za metr.

Ilość		Nazwa	żądane ceny za
61500	garniturów	pentelek do płaszczy niebiesko-siwych (Mantelschlinge blaugrau)	garnitur
5100		pentelek do płaszczy brunatnych (Mantelschlingen braungrau)	
2600	sztuk	sznurów do noszenia rewolwerów bez haczków (Revolveranhängschnüren ohne Federhaken)	sztukę
30000		krawatów czarnych (schwarze Halsbinden ohne Tuchlappen)	
100		krawatów jasno-siwych (hellgrau Halsbinden ohne Tuchlappen)	
100		krawatów żółtych (gelbe Halsbinden ohne Tuchlappen)	
1100		gurtów do noszenia kociołków dla 5 ludzi (Traggurten zum Kochgeschirr für 5 Mann)	
28000	metrów	gurtów do tornister na ładunki (Spagatgurten zum Patronentornister)	metr
36000		sznurków do namiotów (Rebschnüre zum Zeltblatt)	
6850	sztuk	powrozów do wiązania paszy (Futterstricke)	sztukę
1300		pęta dla koni (Pferdefussfessel)	
5000		putni do pojenia (Tränkeimer)	
15600		pugilaresów podoficerskich (Unteroffiziersbrieftaschen)	
65000		Pasków podbródkowych do czaka i kapelusza (Sturmbänder zum Tschako und Hut)	
5100		skórzanych rękawiczek (lederne Handschuhe)	parę
58 0		skór do bębnów (Trommel-Felle)	
2600		strun do bębnów (Trommel-Saiten)	
3600	sztuk	części składowych siodła na całych skórach rysowanych (Sattelbestandtheilen aus roher Rindhaut in ganzen Hauten ausgezeichnet)	sztukę
360		kożuchów do podszywania kabatów (Pelzfutter zum Pelzrock)	
300		kożuchów do podszywania ułanek (Pelzfutter zur Pelzulanka)	
740		kożuchów do podszywania atyli (Pelzfutter zur Winterattila)	
2500		kołnierzy futrzanych do kabata lub ułanki podszytych kożuchem (Pelzkrägen zum Pelzrock und Pelzulanka)	
1850	par	naszywek futrzanych do rękawów do kabata lub ułanki (Ärmelbesätze zum Pelzrock oder Ulanka)	parę
950	garniturów	obramowania do zimowej atyli (Verbräumungen zum Winterattila)	garnitur
4000	sztuk	kiści włosiennych czarnych z różą do czaka artyleryi i trenu (schwarze Rosshaarbüsche mit Rose zum Tschako der Artillerie und Traintruppe)	sztukę
200		kiści włosiennych czerwonych z różą do czaka artyleryi i trenu (rothe Rosshaarbüsche mit Rose zum Tschako der Artillerie und Traintruppe)	
4000		kiści włosiennych czarnych do czaka huzarskiego (schwarzen Rosshaarbüsche zum Husarentschako)	
50		kiści włosiennych czerwonych do czaka huzarskiego (rothen Rosshaarbüsche zum Husarentschako)	
1900		kiści włosiennych czarnych z różą do czapek ułańskich (schwarzen Rosshaarbüsche mit Rose zur Tschapka)	
35		kiści włosiennych czerwonych do czapek ułańskich (rothen Rosshaarbüsche mit Rose zur Tschapka)	
8000		kardaczy bez rzemyka (Kardätschen ohne Handriemen)	sztuk
4600		pióropuszów do kapelusza (Federbüsche zum Hut)	
2450	par	pałeczek do bębna (Trommelschlägel)	parę
21000	sztuk	kołków do namiotów małych (Pflöcke zur tragbaren Zeltausrüstung)	sztukę
300		nakrywek szpiczastych do namiotów małych (Spitzen zur tragbaren Zeltausrüstung)	
120500		oliwek do namiotów małych (Oliven zur tragbaren Zeltausrüstung)	
1100		tączek, względnie toporzysk do siekier (Stiele zur Lagerhacken)	
300		rączek, względnie toporzysk do toporków (Stiele zur Beilpicken)	
1600		rączek, względnie toporzysk do ryskalików (Stiele zum Spaten)	
35 0		kołków do wiązania koni (Pferdepflöcke)	
2300	kilogramów	szewskich kołków (Hölzerne Sohlennägel zur ledernen Fussbekleidungen)	kilogram
950	par	podbrodzi z łuskami do hełmu (adjustierte Schuppenbänder zum Helm	parę
810	sztuk	wierzchów do grzebieni do hełmu (Kammdecken zum Helm)	sztukę
555		obręczy do grzebieni do hełmu (Kammschienen zum Helm)	
1300		obrąbek do daszka do hełmu (Schirmeinfassungen zum Helm)	
640		Orzełków do hełmu (Adler zum Helm)	
455	par	uzdełek bocznych do hełmu (Seitengabeln zum Helm)	
240	sztuk	obrąbków do daszków do czapek ułańskich (Schirmeinfassungen zur Tschapka)	
100		białych łańcuszków do kiści włosiennych do czapek ułańskich (Rosshaarbuschkettchen weiss zur Tschapka)	
50		łańcuszków do kiści włosiennych żółtych do czapek ułańskich (Rosshaarbuschkettchen gelb zur Tschapka)	
850		orzełków bez cyfry do czapek ułańskich (Adler ohne Ziffer zum Tschapka)	
2055		orzełków z cyfrą do czak huzarskich (Adler mit Ziffer zum Husarentszako)	
300		orzełków z haczkiem do czak dla trenu (Adler mit Hacken zum Tschako bei der Traintruppe)	
25100		orzełków do czak z wyjątkiem huzarów i artyleryi (Czakoadler mit Ausnahme für Husaren und Artillerie)	
3200		orzełków do czak bez cyfry dla artyleryi polnej i wałowej (Czakoadler ohne Nummer für die Feld- und Festungsartillerie)	

Ilość		Nazwa	żądana cena za
30500		różyczek do czak z wyjątkiem huzarskich (Tszakorosen ausgenommen für Husaren)	
2200		różyczek do czak huzarskich (Rosen zum Husarentszako)	
9500		różyczek metalowych do czapek (Metallröschen zur Feldkappe)	
9700	sztuk	bakwanowe cyfry do orzełków na czakach i czapkach (Pakfongziffern zum Tszako und zum Tszakoadler)	sztukę
4900		łańcuszków z lwią głową (Panzerkettchen mit Löwenköpfchen)	
1440		emblematy dla strzelców z cyfrą do kapelusza (Embleme für Feldjäger mit Nummer zum Hut)	
81000		przytrzymywaczy do patronów (Patronenhälter)	
3700	par	kółeczek ze skrzydełkami (beflügte Räder)	parę
1900		odznak strzeleckich dla kawaleryi (Schützenabzeichen für Cavallerie)	
400		odznak dla telegrafistów (Auszeichnunge für Telegraphisten)	
1500		odznak za dobre celowanie dla artyleryi (Richtauszeichnungen für Artillerie)	
16500		odznak dla saperów (Sapeurauszeichnungen)	
60000		tarczek do zapinki przy rzemieniu (Hacken zur Leibriemenschliessen)	
60000		haczków do zapinki przy rzemieniu (Hacken zur Leibriemenschliessen)	
23000		mosiężnych kapsułek na kartki legitymacyjne (Messingkapseln zum Legitimationsblatt)	
10000		małych uszek do małych namiotów (kleine Oehren zum Zeltblatt der tragbaren Zeltausrüstung)	
5300		wielkich uszek z nitami do małych namiotów (grosse Oehren sammt Nieten zum Zeltblatt der tragbaren Zeltausrüstung)	
830000		gładkich żółtych wielkich guzików uniformowych z wyjątkiem guzików do ułanek i oliwek (glatte gelbe grosse Uniformknöpfe mit Ausnahme der Kampasseln und Oliven)	
180000		gładkich żółtych małych guzików uniformowych z wyjątkiem guzików do ułanek i oliwek (glatte gelbe kleine Uniformknöpfe mit Ausnahme der Kampasseln und Oliven)	
950000		gładkich białych wielkich guzików uniformowych z wyjątkiem guzików do ułanek i oliwek (glatte weisse grosse Uniformknöpfe mit Ausnahme der Kampasseln und Oliven)	
130000	sztuk	gładkich białych małych guzików uniformowych z wyjątkiem guzików do ułanek i oliwek (glatte weisse kleine Uniformknöpfe mit Ausnahme der Kampasseln und Oliven)	sztukę
1927000		wielkich guzików uniformowych z cyframi (numerierte grosse Uniformknöpfe)	
1338000		małych guzików uniformowych z cyframi (numerierte kleine Uniformknöpfe)	
46000		żółtych wielkich guzików do ułanek (gelbe grosse Uhlanenknöpfe)	
6000		żółtych małych guzików do ułanek (gelbe kleine Uhlanenknöpfe)	
33000		białych wielkich guzików do ułanek (weisse grosse Uhlanenknöpfe)	
6000		białych małych guzików do ułanek (weisse kleine Uhlanenknöpfe)	
23000		żółtych guzików dla huzarów [oliwki] (gelbe Husarenknöpfe [Oliven])	
30000		białych guzików dla huzarów [oliwki] (weisse Husarenknöpfe [Oliven])	
171000		czarnych guzików z cynku (schwarzen Zinkknöpfe)	
228000		białych guzików z cynku (weisse Zinkknöpfe)	
360		bębnów bez pałeczek (Trommel ohne Schlägel)	
550		Tutek na pałeczeki do bębnów (Trommelschlägelhülsen)	
30		klatek do bębnów (Trommel-Sarg)	
80		obręczy górnych do bębnów (obere Trommel Reifen)	
80		obręczy dolnych do bębnów (untere Trommel-Reifen)	
420		obręczy do nawijania bębnów (Wickelreifen Trommel)	
1250		sztabek do szpanowania bębnów z aluminium (Spannstäbe sammt Schrauben für Aluminium Trommel)	
120		haków do noszenia bębnów (Trommel-Traghaken)	
150		trąbek sygnałowych z munsztukiem A. (Signalhörner mit Mundstück in A.)	
1950		trąbek sygnałowych z munsztukiem F. (Signalhörner mit Mundstück in F.)	
120		munsztuków do trąbek (Mundstücke zu Signalhörnern)	
2400		ostróg do przypinania (Anschnalsporen)	
11450	par	ostróg ze śrubkami dla dragonów [nowy wzór] (Dragonensporen mit Schrauben) [neues Muster]	parę
8200		ostróg ze śrubkami dla huzarów [nowy wzór] (Husarensporen mit Schrauben [neues Muster])	
17900		iglic do tornistry (Nadeln zum Kalbfell oder Werkzeugtornister)	
35000000		żelaznych żolników (Eisene Schuhnägeln)	
40000		podkówek z 10 gwiożdźkami (Absatzeisen sammt 10 Nägeln [neues Muster])	
500	sztuk	sprzączek bez spionka czarno lakierowanych do tornister (Rollschnallen ohne Dorn schwarzlackiert zum Tornister [Traggerüst])	sztukę
800		sprzączek ze spionkiem większych czarno lakierowanych do tornister (Rollschnallen mit Dorn grössere schwarzlackiert zum Tornister [Traggerüst])	
4850		sprzączek ze spionkiem mniejszych czarno lakierowanych do tornister (Rollschnallen mit Dorn kleinere schwazlackiert zum Tornister [Traggerüst])	
700		owalnych sprzączek czarno lakierowanych do tornister (ovale Schnallen schwarzlackiert zum Tornister)	

Ilość		Nazwa	Żądana cena za
850		kółek czarno lakierowanych do tornister (Ringe schwarzlackiert zum Tornister [Traggerüster])	
750		podwójnych guzików czarno lakierowanych do tornister (Doppelknöpfe schwarzlackiert zum Tornister [Traggerüsten])	
900		podwójnych guzików do nitowania czarno lakierowanych do tornister (Doppelknöpfe zum Vernieten schwarzlackiert zum Tornister [Traggerüsten])	
1000		haczków ze sprężyną do nosidła u tornistry (Federhacken zum Tornistergerüst)	
300		haczków do noszenia do nosidła u tornistry (Traghacken zum Tornistergerüst)	
1350		klubek do szpanowania bez gurty do tornistry na ładunki (Spannkloben ohne Spagatgurte zum Patronentornister)	
400		dodatkowych haczków ze sprężyną do tornistry na ładunki (Ersatzfederhacken zum Patronentornister)	
6600		śrub do szpanowania do tornistry na ładunki (Zugschrauben zum Patronentornister)	
9200		muterek płytkich do tornistry na ładunki (Flachöhre mit Schraubenmutter zum Patronentornister)	
2500		prawidełek do klubek szpanujących do tornistry na ładunki (Spannklobenleisten zum Patronentornister)	
1000	sztuk	sprzączek bez spionka do ładownicy (Schnallen ohne Dorn zur Infanteriepatronentasche)	sztukę
3200		sprzączek bez spionka do uździenicy (Schnallen ohne Dorn zum Stallhalteranhängriemen)	
100		wielkich sprzączek do pasa dla kawaleryi (Grosse Schnallen zum Kawalierieleibriemen)	
1000		sprzączek do rzemienia przy karabinie (Schnallen zum Gewehrriemen)	
1000		haczków do wieszania szabli M. 1877 (Anhänghacken zum Cavalleriesäbel M. 1877)	
300		haczków do rzemienia przy karabinku (Hacken zum Riemen für den Repetier-Carabiner)	
1900		haczków do sznurka przy rewolwerze (Federhacken zum Revolver-Anhängschnur)	
600		siekier z toporczykiem (Lagerhacken mit Stiel)	
400		ryskali (Spaten)	
4250		wędzideł nie cynowanych (Knebeltrensen unverzinnt)	
1800		sztang do wędzidła bez kinkiety nie cynowanych (Reitstangen ohne Kinnkettenhacken unverzinnt)	
3350		haczków do kinkietów prawych nie cynowanych (Kinnkettenhacken rechtsseitige unverzinnt)	
2650		haczków do kinkietów lewych nie cynowanych (Kinnkettenhacken linksseitige unverzinnt)	
3300		kinkietów nie cynowanych (Kinnketten unverzinnt)	
1200	par	strzemion nie cynowanych (Steigbügel unverzinnt)	parę
6450		łańcuszków stajennych dla koni nie cynowanych [nowy wzór] (Stallhalteranhängketten ohne Strupfenstück unverzinnt [neues Muster])	
6500		zgrzebeł bez rzemyków (Striegel ohne Handriemen)	
6000		kociołków [z kaserolą] bez nakrywki**) [nowy wzór] (Infanterie-Kochgeschirr [mit Casserole ohne Deckelschale [neues Muster])	
1650		kociołków dla kawaleryi z kaserolą**) [nowy wzór] (Cavalleriekochgeschirr mit Kasserol [neues Muster])	
118		nakrywek do kociołków dla piechoty [stary wzór**] (Deckelschalen zum Infanteriekochgeschirr [altartig])	
9900		nakrywek do kociołków dla piechoty [nowy wzór**] (Deckelschalen zum Infanteriekochgeschirr [neuartig])	
95000	sztuk	szałek do jedzenia z nakrywką [nowy wzór] (Esschalen mit Deckel [neues Muster])	sztukę
750		konewek [nowy wzór]**) (Wasserkannen [neues Muster])	
500		kubków do rozdzielania kawy (Kaffeeportionenbecher)	
52000		flaszek z blachy emaliowanej (Feldflasche aus emaliertem Blech)	
20		polowych kuchni oficerskich na 6 osób (Officiersfeldküche für 6 Personen)	
60		polowych kuchni oficerskich na 12 osób (Officiersfeldküche für 12 Personen)	
1100		latarek plutonowych z drążkiem do noszenia [nowy wzór] (Zugslaternen mit Tragbolzen [neues Muster])	
650		latarek plutonowych z kółkiem [nowy wzór] (Zugslaternen mit Tragring [neues Muster])	
4170	gross	gwiazdek z celluloidu (Distinktionssterne aus Zelluloid)	gross

**) Przedmioty te będą przed cynowaniem w warsztatach dostawców przez organy dotyczącego zakładu umundurowania oglądane.

L. cz. E. 675 5 (4) [6516]

Na żądanie Banku krajowego król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie, odbędzie się dnia 5. września 1905 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. w Buczaczu, licytacya realności objętej wyk. hip. liczba 873 księgi gruntowej gminy katastralnej Dobropole, składającej się wyłącznie z parceli gruntowej 2112 o powierzchni 12 morgów 695 sążni, wraz z przynależytościami, składającemi się z ziemiopłodów.

Jako cenę wywołania wystawionej na licytacyę realności przyjmuje się wartość, jaka przyjętą została przez Bank krajowy za podstawę przy udzieleniu zobowiązanym pożyczki, a która to wartość według wyciągu z ksiąg zrealizowanych pożyczek wynosi 5050 kor., przynależności zaś ocenione zostały na 663 kor.

Najniższa cena wynosi zatem 3808 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postę-

powania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Buczacz, dnia 28. lipca 1905.

L. cz. E. 54/5 (18) [6497 2—3]

Na żądanie Ryfki Storch, właścicielki realności w Niemirowie, odbędzie się dnia 25. września 1905 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV., licytacya realności lwh. a) 604, b) 614 ks. gr. gminy Arłamowska Wola, z lasu, łąk i pól ornych się składających o przestrzeni ad a) 10 hek. 997 m., ad b) 103 hek. 41 ar.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione, a to realność: ad a) na 4.918 kor. 93 hal., zaś realność ad b) 93.269 kor. 92 hal.

Najniższa cena wynosi u nieruchomości: ad a) 3.279 kor. 29 hal., zaś od nieruchomości ad b) 62.179 kor. 95 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sądowa Wisznia, dnia 21. lipca 1905.

L. cz. E. 395/5 (7) [6521]

Na żądanie c. k. Skarbu Państwa, odbędzie się dnia 7. września 1905 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacya realności lwh. 395 ks. gr. gm. kat. Sokołów, stanowiącej parcelę budowlaną, wraz z pozostałymi na niej po pożarze przepalonymi murami.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na kwotę 2190 kor.

Najniższa cena wynosi 1413 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Sokołów, dnia 4. sierpnia 1905.

L. cz. E. 1013/5 [6515]

Na żądanie Sosi Leiter w Złoczowie, odbędzie się dnia 13. września 1905 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 49, licytacya realności lwh. 844 ks. gr. gm. kat. Złoczów objętej, z pb. lk. 293/2 o powierzchni 450m² w śródmieściu położonej, się składającej, wraz z dwoma domami na niej wymurowanymi. Przynależności nie ma.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 17.104 kor.

Wadyum wynosi 1711 kor.

Najniższa cena wynosi 8552 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 48.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 8. sierpnia 1905.

L. cz. E. 821/5 (4) [6520]

Na żądanie Marjem Friederer, odbędzie się dnia 29. września 1905 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V., licytacya realności whl. 73 gm. kat. Dobrzanica, wraz z przynależytościami, składającemi się z chaty, trzech stajni, dwóch stodoł, szopy, piwnicy, 72 sztuk drzew owocowych i częstokołu.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 7258 kor., przynależności zaś na 1342 kor.

Najniższa cena wynosi 5734 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyślany, dnia 24. lipca 1905.

L. cz. E. 1916/5 (4) [6514]

Na żądanie Ołeksy Bukszowanego, odbędzie się dnia 19. września 1905 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27 w Tarnopolu, licytacya a) 1/3 części realności lwh. 208 ks. gr. gm. Kurowce, składającej się z parc. gr. lk. 1413/2 i 1571, b) realności lwh. 276 ks. gr. gm. Kurowce, składającej się z parc. bud. lk. 41, z domu, chlewów, stodoły i drewutni i c) realności lwh. 269 ks. gr. gm. Kurowce, składającej się z parc. gr. lk. 232/2 i 344.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione a to ad a) na 260 kor., ad b) na 145 kor., ad c) na 180 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 173 kor. 34 hal., ad b) 96 kor. 66 hal., ad c) 120 kor., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 1. sierpnia 1905.

Upadłości.

L. cz. S. 3/5 (2) [6504 2—3]

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Hermana Seinfelda.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę Sądu krajowego Apolinarego Ebenbergera, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dra Aleksiewicza w Stanisławowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 25. sierpnia 1905, o godz. 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 4, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 30. września 1905 a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 24. października 1905 o godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej Gazety Lwowskiej.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Stanisławowie lub w pobliżu Stanisławowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 9. sierpnia 1905.

Konkursa.

L. 588/05. [6446 3—3]

Konkurs.

Celem obsadzenia posady c. k. notaryusza w Pruchniku, ewentualnie innej przez przeniesienie w okręgu tut. c. k. Izby notaryalnej opróżnić się mogącej, rozpisuje się konkurs z terminem do 15. września 1905 w którym kompetenci swe należycie alegowane podania w przepisanej drodze wnieść mają.

C. k. Izba notaryalna.

Przemyśl, 12. sierpnia 1905.

L. 698. [6430 3—3]

Ogłoszenie konkursu.

Przy c. k. Państwowej szkole przemysłowej we Lwowie będą od roku 1905/6 do obsadzenia dwie posady asystentów a mianowicie:

A) asystenta dla nauki rzeźby dekoracyjnej,

B) asystenta dla nauki budownictwa.

Do posad tych przywiązane są pobory w wysokości po 1200 kor. rocznie remuneracyi. Każda z tych posad nadaną będzie na przeciąg lat dwóch, pod warunkiem, że kandydat

pod A) wykaże się ukończonemi studyami akademickiemi i świadectwami z praktyki zawodowej,

pod B) świadectwem ze złożonego drugiego egzaminu rządowego z działu budownictwa.

Podania, wystowane do Dyrekcyi zakładu, należy zaopatrzeć w curriculum vitae i w dowody zawodowego uzdolnienia, oraz przedłożyć je w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25. sierpnia 1905.

Dyrekcya c. k. państwowej szkoły przemysłowej.

Zygmunt Hendel,
c. k. dyrektor.

L. Prez. 2292 4/5 [6372 3—3]

Konkurs.

Przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie jest do obsadzenia posada prowadzącego księgi gruntowe w IX. klasie rangi.

Podania o tę lub równą, ewentualnie przy innym sądzie kolegialnym opróżnić się mogącą posadę, należy wnieść do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnowie do dnia 31. sierpnia 1905.

Tarnów, 11. sierpnia 1905.

L. 3052. [6434 2—2]

Konkurs.

Dnia 15. września 1905 upływa termin do wniesienia podań na posadę dozorcy więźniów IV. klasy płacy przy c. k. Zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie, wedle konkursu w „Gazecie Lwowskiej“ z dnia 18. sierpnia 1905 Nr. 187 rozpisanego.

C. k. Dyrekcya Zakładu karnego dla mężczyzn.

Lwów, dnia 12. sierpnia 1905.

L. 2945/5 [6485 3—3]

Konkurs.

Celem obsadzenia opróżnionej posady c. k. Zastępcy Prokuratora Państwa w VIII. klasie rangi w Krakowie, względnie przy innej c. k. Prokuratoryi Państwa w okręgu c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie, rozpisuje się konkurs.

Podania należy wnosić w drodze przepisanej najpóźniej do dnia 5. września 1905 do c. k. Nadprokuratoryi Państwa w Krakowie.

Kraków, dnia 15. sierpnia 1905.

L. 1392/05 [6445 3—3]

Konkurs.

Wydział powiatowy bohorodczański rozpisuje niniejszem konkurs na posadę sekretarza Rady powiatowej.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca 2800 kor. i 400 kor. dodatku za prowadzenie rachunków powiatowych.

Wymaganymi są następujące warunki:

1. Obywatelstwo austryackie.
2. Nieprzekroczony 40 rok życia.
3 Dowody ukończonych studyów prawniczych z trzema egzaminami państwowymi.
4. Dokładnia znajomość języka polskiego, ruskiego i niemieckiego w mowie i piśmie.
5. Dowody nabytej praktyki urzędowej, oraz biegłości w traktowaniu spraw i rachunkowości.
6. Dowody fizycznej zdolności do sprawowania obowiązków służbowych.
7. Nieposzlakowany charakter.
8. Gotowość złożenia kaucyi przynajmniej 1200 kor.

Podania należycie udokumentowane należycie wnosić do Wydziału powiatowego w Bohorodczanach najdalej do 20. września 19905.

Posada ta nadaną zostanie na razie prowizorycznie, a po upływie roku nienagannej służby może nastąpić stabilizacya.

Sprawa zabezpieczenia praw do emerytury jest w toku.

Z Wydziału powiatowego.

Bohorodczany, dnia 14. sierpnia 1905.

L. Prez. 14.229 [6451 1—2]

Konkurs.

Odnośnie do konkursu w Nr. 188 „Gazety Lwowskiej“ ogłoszonego, oznajmia się, że konkurs na posady sług sądowych z dniem 24. września 1905 upływa.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 12. sierpnia 1905.

L. 8908/5 [6533 1—3]

Konkurs.

Na posadę radcy sądu krajowego jako przełożonego sądu powiatowego lub sędziego powiatowego we Frysztaku, ewentualnie przy innym sądzie powiatowym, rozpisuje się konkurs z terminem do 9. września 1905.

Podania wnosić należy w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum sądu obwodowego w Jaśle.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, dnia 17. sierpnia 1905.

L. 1194. [6502 1—3]

Konkurs.

Miasteczko Kozłów w powiecie brzeżańskim liczące 7000 mieszkańców z przysiółkami rozpisuje niniejszem konkurs na opróżnioną posadę lekarza miejskiego z roczną płacą 1000 kor. i dodatkiem połowy dochodów z oględzin zwierząt na targi i rzeź przeznaczonych i wolną praktykę lekarską.

Podania o nadanie tej posady należy wnieść na ręce Zarządu miasta do 15. września 1905.

Panowie lekarze wszech nauk lekarskich będą mieli pierwszeństwo.

Zwierzchność gminna miasteczka Kozłowa.

Kozłów, 17. sierpnia 1905.

Komisarz rządowy.

[6472 1—3]

Konkursausschreibung

Studien-Stipendien für Schüler der k. k. höheren Lehranstalt für Wein- und Obstbau in Klosterneuburg.

Mit Beginn des Studienjahres 1905/6 gelangen an der k. k. höheren Lehranstalt für Wein- und Obstbau in Klosterneuburg

drei Stipendien des k. k. Ackerbauministeriums im Jahresbetrage von je fünfhundert (500) Kronen zur Verleihung.

Bewerber um diese Stipendien haben ihre Gesuche mit den nötigen Beilagen bis spätestens 30. September 1905 bei der Direktion der genannten Lehranstalt, von welcher auch Institutsprogramme bezogen werden können, einzureichen.

Wer in den I. Jahrgang als ordentlicher Schüler aufgenommen werden will, muss:

1. die Absolvierung der IV. Klasse eines Gymnasiums oder einer Realschule oder annähernd gleichwertiger Vorstudien, mindestens aber die Absolvierung einer Bürgerschule mit wenigstens „gutem“ Erfolge, ausweisen;

2. nachweisen, dass er das 16. Lebensjahr erreicht hat oder dieses Lebensjahr noch im Solarjahre der Aufnahme vollendet;

3. die zustimmende Erklärung des Vaters oder Vormundes im Betreff des Eintrittes in die Anstalt und in Betreff der Übernahme der Kosten des Unterhaltes während der Studienzeit, sowie der Kosten des Unterichtes beibringen;

4. eine Aufnahmsprüfung ablegen, von welcher nur jene Aufnahmswerber befreit sind, welche über das zweite Semester der IV. Klasse eines inländischen Untergymnasiums oder einer inländischen Unterrealschule ein Zeugnis erster Klasse mit durchschnittlich mindestens „befriedigenden“ Zensuren beibringen;

5. falls der Eintritt nicht unmittelbar von einer anderen Lehranstalt erfolgt, den Nachweis über bisheriges tadelloses Verhalten erbringen;

6. der deutschen Sprache in Wort und Schrift zum mindesten insoweit mächtig sein, als notwendig ist, um dem Unterrichte vom Anbeginne an mit Veständnis folgen zu können.

Die Aufnahmsprüfungen für das Schuljahr 1905/1906 finden in der Zeit vom 14. bis 16. September l. J. statt.

Die Aufnahme der Schüler in den II. und III. Jahrgang erfolgt am 18. September l. J.

Die Erledigung der Stipendiengesuche wird ehestens nach Abschluss der Aufnahmsprüfungen erfolgen.

Vom k. k. Ackerbauministerium.

L. 1311 [6532]

Ogłoszenie konkursu.

Wydział powiatowy w Stryju rozpisuje konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Tucholce z płacą roczną z funduszu powiatowego w kwocie 1200 kor. i ryczałtem na koszta podróży ustanowionym przez Wydział krajowy w rocznej kwocie 800 kor.

Okręg sanitarny obejmuje miejscowości: Annaberg, Felizienthal, ze Smorzem górnem, Grabowiec skolski, Hołowiecko, Hutar, Kalne, Karlsdorf, Klimiec, Orawa, Orawczyk, Pławie, Pohar, Ryków, Smorze dolne, Smorze miasto, Tucholka, Tysowiec, Wyżłów i Żupanie, razem 19 gmin z ludnością 12149 na obszarze 330 km. kwadr.

Ubiegający się o tę posadę mają oprócz dostatecznej fizycznej zdatności stwierdzonej świadectwem c. k. lekarza powiatowego, wykazać się:

1. prawem obywatelstwa austryackiego;

2. dyplomem doktora medycyny, upoważniającym do wykonywania praktyki lekarskiej;

3. świadectwem moralności;

4. znajomością języków krajowych;

5. przynajmniej dwuletnią praktyką w zawodzie lekarskim.

Lekarz okręgowy w Tucholce będzie miał obowiązek utrzymywania apteki domowej. Obowiązki służbowe określa instrukcya służbowa z dnia 31. grudnia 1891 dz. u. kr. Nr. 82 (Część XXII. dz. u. kr. z r. 1891)

Posada zostanie nadaną na 1 rok prowizorycznie poczem dopiero po myśli § 8 ustawy z dnia 2. lutego 1891 Nr. 17 dz. u. kr. może nastąpić stabilizacya.

Podania ostemplowane marką stemplową na 1 koronę należy wnosić do dnia 30. września 1905.

Z Wydziału powiatowego.

Stryj, dnia 8. lipca 1905.

Kuratele.

L. cz. L. 3/5 (5) [6387 3—3]

Maksym Pryjdim z Wołczyszczowic uznany umysłowo niedołężnym.

Kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Pryjduna z Wołczyszczowic.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Sądowa Wisznia, dnia 10. lipca 1905.

L. cz. L. 10/5 (8) [6496 1—3]

Za umysłowo chorą uznano Barbarę Pakońską w Ludwinowie.

Kuratorem jej ustanowiono Antoniego Filasa w Trembowli.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Podgórz, dnia 29. lipca 1905.

L. cz. P. 49 5 (3) [6494 1—3]

Antoni Wnęk z Grodziska dolnego ustanowiony marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Wojciech Wnęk z Grodziska dolnego.

C. k. Sąd powiatowy.

Leżajsk, dnia 6. lipca 1905.

L. cz. L. 5/5 [6442 1—3]

Adam Rzeszutek z Wólki sokołowskiej uznany marnotrawnym.

Kuratorem Jan Ciapa z Wólki sokoł.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sokołów, dnia 26. kwietnia 1905.

L. cz. P. 67/5 (6) [6526 1—3]

Za martrawnego uznano Michała Stadnika w Barszczowicach.

Kuratorem jego ustanowiono Ilka Romaszewskiego w Barszczowicach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Winniki, dnia 4. maja 1905.

L. cz. P. 32,4 (9) [6525 1—3]

Zawieszona nad Dmytrem Magalasem z Winnik, kuratela z powodu marnotrawstwa została uchyloną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Winniki, 15. czerwca 1905.

L. cz. P. 217/5 (4) [6512 1—3]

Michał Bąkowski z Mieczyszczowa uznany marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiono Pawła Kaczorowskiego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzeżany, dnia 17. czerwca 1905.

L. cz. VII. 497/79 (7) [6511 1—3]

W miejsce Fedka Snowydy ustanawia się Semka Hładkiego z Narajowa kuratorem marnotrawnego Pańka Didyckiego z Narajowa.

C. k Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzeżany, dnia 16. lipca 1905.

L. cz. L. 6/5 [6522 1—3]

Amalia Woś z Sokołowa uznana umysłowo chorą.

Kuratorem Ferdynand Dzida z Ropczyc.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sokołów, dnia 26. lipca 1905.

L. cz. L. III. 7,5 (5) [6513]

Za umysłowo chorego uznano Michała Lutczyna w Bratkowcach. Kuratorem jego ustanowiono Fedia Smaka w Bratkowcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Stryj, dnia 11. lipca 1905.

L. cz. P. 89/5 (1) [6498]

Iwan Denys z Zabłotowiec został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Józefa Bednarczuka w Bereżnicy królewskiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Żydaczów, dnia 14. sierpnia 1905.

L. cz. L. 20,5 (4) [6466]

Za umysłowo chorą uznano Ruchlę Feiglę Kanner w Oświęcimiu. Kuratorem jej ustanowiono Rubina Scharfa w Oświęcimiu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Oświęcim, dnia 8. sierpnia 1905.

L. cz. P. 149,5 (9) [6427]

Za umysłowo chorego uznano Ilka Krawеckiego, a kuratorem jego ustanowiono Fedia Krawеckiego obaj z Lityni.

C. k. Sąd powiatowy.

Medenice, 1. sierpnia 1905.

L. cz. P. 81,5 (1) [6464]

Jan Podgórski z Udnowa uznany za marnotrawcę, kuratorem jego ustanowiono Pawła Karpę z Kulikowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kulików, dnia 17. maja 1905.

Spadki.

L. cz. A. 452/4 (5) [6493 2—3]

Edykt

z wezwaniem nieznanych Sądowi dziedziców.

C. k. sąd powiatowy w Kozowie zawiadamia, że w dniu 19. listopada 1889 w Kozowie zmarł Gedale Wolf bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i którym osobom przysługa prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego p. dr. Emil Fried z Kozowy kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzonym z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kozowa, dnia 24. listopada 1904.

L. cz. A. 857/4 (11) [6524 1—3]

Nieznanych z miejsca pobytu Ludwikę i Antoniego Lewińskiego wzywa się, by do spadku po ś. p. Katarzynie Gniadej zmarłej w Stanisławowie 14. sierpnia 1904 do roku się zgłosili.

Kuratorem ich Dr. Letz.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Tłumacz, dnia 20. czerwca 1905.

Firmy.

L. cz. Firm. 96/5 spł. B. 11 [6507]

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto:

Siedziba firmy: Zawadów koło Stryja.

Brzmienie firmy: Fabryka cegieł Waleryi Mrgr. Gordonowej i spółka.

Przystąpiła: w dniu 17. lipca 1905 Karolina Margrb Gordonówna, a

Wystąpili: Aleksander Domaszewicz i dr. Teofil Srokowski.

Uprawnieni do zastępstwa: Walerya Mrgrb. Gordonowa i prokurzysta Hugo Hoffmann.

Dzień wpisu: 21. lipca 1905.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 21. lipca 1905.

L. cz. Firm. 100/5 spółki B. 63 [6508]

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych wciąga się to co następuje:

Siedziba firmy: Bolechów.

Brzmienie firmy: „Rudolf Preiss i Ska, tartak parowy i apretura drzewa w Bolechowie“, albo po niemiecku „Rudolf Preiss & Comp., Dampfsäge und Holzappretur Bolechów“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Tartak parowy i fabryka wyrobu skrzyń.

Forma spółki: Jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Rudolf Preiss, Aron Schmorak i Markus Redisch,

Podpis firmy: Pod pieczęcią firmy właściciel firmy Rudolf Preiss i jeden ze spólników podpiszą swe nazwiska.

Dzień wpisu: 31. lipca 1905.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 28. lipca 1905.

L. cz. Firm. 296 Stow. II. 1012 [6487]

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Szczucin.

Brzmienie firmy: „Bank związkowy w Szczucinie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, po niemiecku: „Union-Bank in Szczucin, reg. Genossenschaft mit beschränkter Haftung“.

Data statutu: 6. kwietnia 1905.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem Towarzystwa jest dostarczenie członkom swoim gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle i handlu za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Czas trwania: jest nieograniczony.

Dyrekcya: Chaim Schnur i Abisch Schreiber właściciele realności, w Szczucinie zamieszkali.

Podpis firmy (F. Z.): uskutecznia się w ten sposób, że pod brzmieniem firmy obaj dyrektorowie umieszczą swe podpisy.

Ogłoszenia stowarzyszenia obwieszczane będą plakatami w siedzibie stowarzyszenia.

Udział członków wynosi 50 kor.

Odpowiedzialność członków za wszelkie zobowiązania stowarzyszenia ogranicza się do potrójnej ilości udziału.

Wpisy szczegółowe: stowarzyszenie poddaje się nadzorowi i kontroli „Powszechnego Związku na własnej pomocy opartych galic. stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie“.

Data wpisu: 29. lipca 1905.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, 28. lipca 1905.

G. Zl. Firm. 178 Sp. I. 90 [6510]

Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Einzel und Gesellschaftsfirmen.

Eingetragen wurde im Register für Gesellschaftsfirmen.

Sitz der Firma: Osiek.

Firmawortlaut: Oskar de Rudno Rudziński et Comp., Elektrische, Thonindustrie, Commanditgesellschaft in Osiek.

Ausgetreten: die Commanditistin Constance von Rudno Rudzińska, Private in Endersdorf und ihre Commanditisteneinlage per 12.000 K. übertragen an den persönlich haftenden Gesellschafter Oskar de Rudno Rudziński.

Datum der Eintragung: 29. Juli 1905.

K. k. Kreis- als Handelsgericht, Abteilung II.

Wadowice, am 26. Juli 1905.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. hip. 101/5 [6523]

Dla Wincentego Bednarskiego i Wojciecha Bednarskiego w Ostrawie morawskiej w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Strzyżowie o wykreślenie z realności lk. 42 gm. Jawornik pgr. 1697 i 1698/1, tudzież pgr. 1971/2 i wpis prawa własności pierwszych dwóch parcel na rzecz Feliksa Bednarskiego, a pgr. na rzecz Jana Bednarskiego ma być doręczoną uchwała z dnia 19. maja 1905 l. cz. hip. 101/5, którą dozwolono powyższego wpisu.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Wincenty Bednarski i Wojciech Bednarski przebywają, ustanawia się im w celu strzeżenia ich praw kuratora w osobie pana Stanisława Cynara, gospodarza w Jaworniku.

Tenże kurator zastępować będzie Wincentego Bednarskiego i Wojciecha Bednarskiego w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Strzyżów, dnia 11. lipca 1905.

L. cz. Cw. 2077/5 (1) [6505]

Przeciw Aleksandrowi Tkaczukowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Bank zaliczkowy w Stanisławowie pozew o 380 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Aleksandra Tkaczuka, ustanawia się pana dr. Liebesmanna, adwokata w Stanisławowie kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 25. września 1905.

L. cz. C. III. 193/5 (1) [6517]

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Józefowi i Kazimierzowi Szczurom, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Krośnie przez mał. Kajetana, Weronikę i Antoninę Szczurów pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 111 ks. gr. gm. Żeglce.

Rozprawę wyznaczono na dzień 29. sierpnia 1905 godzina 9 rano biuro Nr. 2.

Kuratorem ustanowiono dr. Roberta Pawłowskiego, adwokata w Krośnie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Krosno, dnia 4. lipca 1905.

L. 120.351.

Wykaz

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 10. do 17. sierpnia 1905.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Zaraza pyska i racic	Bóbrka	Brzozdowce (3 zagr. i 2 pastw.);
	Buczacz	Browary ob. dw. (1 zagr.), Buczacz (10 zagr.), Kościelniki (2 zagr.), Nagórzanka gm. i ob. dw. (5 zagr.), Nowosiółka jazłow. ob. dw. (1 zagr), Potok złoty gm. i ob. dw. (12 zagr. 2 pastw.), Sokołów (7 zagr.), Soroki (9 zagr. i 1 pastw.), Zaleszczyki małe gm. i ob. dw. (7 zagr.);
	Żydaczów	Iwanowce (2 pastw.), Żydaczów (3 pastw.), Turady (1 pastw.);
Wąglik	Brzeżany	Potok (6 zagr.);
	Drohobycz	Stebnik (5 zagr.), Lisznia (10 zagr.);
	Mościska	Trzcianiec ob. dw. (2 zagr.);
	Przemyślany	Połonice ob. dw. (1 zagr.);
	Rawa	Wierzbica (4 zagr.);
	Sambor	Sambor (1 zagr.);
Nosacizna	Borszczów	Iwanie puste ob. dw. (1 zagr.), Zalesie ob. dw. (1 zagr.);
	Brzesko	Dębno ob. dw. (1 zagr.);
	Buczacz	Przewłoka ob. dw. (1 zagr.);
	Husiatyn	Probużna ob. dw. (1 zagr.), Hryńkowce ob. dw. (1 zagr.);
	Lwów	Kościejów (1 zagr.);
	Tarnopol	Tarnopol (2 zagr.);
Parchy	Peczeniżyn	Rungury (1 zagr.);
	Rzeszów	Zgłobień (1 zagr.);
Róża wąglikowa	Biała	Dańkowice (9 zagr.), Wilamowice (15 zagr.), Wilkowice (9 zagr.);
	Bochnia	Uście solne (6 zagr.);
	Borszczów	Szuparka (1 zagr.);
	Brody	Hrycowola (6 zagr.);
	Cieszanów	Rudka (1 zagr.), Ułazów (3 zagr.);
	Drohobycz	Hruszów (3 zagr);
	Jarosław	Wola jakóbowa (8 zagr.);
	Jasło	Brzyska (5 zagr.);
	Kosów	Czerhanówka (1 zagr);
	Kraków	Bronowice wielkie (2 zagr.), Branice (Chałupki (1 zagr.), Zabierzów (2 zagr.);
	Łańcut	Stare miasto (6 zagr.);
	Mielec	Trzciana dolna (2 zagr.);
	Mościska	Dmytrowice (3 zagr.);
	Nowy Sącz	Przydomica (4 zagr.);
	Pilzno	Skurowa (1 zagr.);
	Rudki	Czernichów (3 zagr.);
	Sokal	Baranie peretoki (4 zagr.);
	Stanisławów	Tyśmieniczany (4 zagr.);
	Stryj	Kawsko (7 zagr.);
	Tarnobrzeg	Grębów (10 zagr.), Cygany (3 zagr.), Zaleszany (1 zagr.);
	Tarnów	Łęk ad Partyń (1 zagr.);
	Tłumacz	Bortniki (25 zagr.), Jezierzany (19 zagr.), Krasiłówka (9 zagr.), Krzywotuły dolne (9 zagr.);
	Wadowice	Przeciszów (11 zagr.), Przybradz (1 zagr.), Sosnowice (3 zagr.);
	Wieliczka	Lednica górna (1 zagr.);
	Żywiec	Rycerka dolna (2 zagr.);
Pomór świń	Borszczów	Głęboczek (9 zagr.), Piszczatyńce gm. i ob. dw. (3 zagr.), Skała (2 zagr.);
	Buczacz	Bobrowniki (1 zagr.);
	Dobromil	Grabownica ob. dw. (1 zagr.);
	Drohobycz	Dereżyce (1 zagr.), Dobrowlany (9 zagr.), Medenice (1 zagr.);
	Jarosław	Leżachów (10 zagr.);
	Kołomyja	Kołomyja (5 zagr.), Piadyki (1 zagr.);
	Łańcut	Stare miasto (4 zagr.);
	Mościska	Chliple (4 zagr.), Twierdza (1 zagr.);
	Nadwórna	Łojowa (2 zagr.);
	Przemyślany	Wojciechowice (1 zagr.);
	Rohatyn	Bołszowce ob. dw. (1 zagr.), Słoboda bukaczowiecka (1 zagr.);
	Rudki	Susułów (8 zagr.);
	Sambor	Bilina wielka (4 zagr.), Hordynia rustykalna (3 zagr.), Horodyszcze (5 zagr), Kalinów (18 zagr.), Łąka rustykalna (10 zagr.), Rajtarowice (5 zagr.);
	Stanisławów	Krechowce (1 zagr.);
	Sniatyn	Rudniki (6 zagr.);
	Stary Sambor	Błozew górna (1 zagr.), Mszaniec (6 zagr.), Terło (4 zagr.);
	Stryj	Hurnie (1 zagr.);
	Tarnopol	Iwaczów górny (1 zagr.);
	Tłumacz	Tyśmienica (1 zagr.);
	Trembowla	Romanówka ob. dw. (1 zagr.);
	Turka	Lipie (1 zagr.);
Wścieklizna	Borszczów	Chudynkowce (1 zagr.);
	Gorlice	Glinnik maryampolski (1 zagr.);
	Kołomyja	Piadyki (1 zagr.);
	Nowy Targ	Szczawnica wyżna:
	Przemyśl	Hurko;
	Stanisławów	Podłuże (2 zagr.);
	Trembowla	Budzanów (1 zagr.);
	Turka	Zadzielsko (1 zagr.);
Cholera drobiu	Tarnów	Rudka (7 zagr.)

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. sierpnia 1905.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, (pod zarządem J Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon Nr. 527.

Papier z fabryki Braci Piatkowskich.